

ಅವಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಮಾಚ್ 2020

ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ

ಅವಳ ಆರ್ಥಿಕವದ ಪವನಗಳು ಅವನ ಸಾಹಸದ ನೋಕೆಯನ್ನು
ಮೊತ್ತಾಹದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಗ್ಗಿವಂತೆ ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಸತತವದನು
ದಿಶ್ವದಾಣವದ ಘೋಜ-ಘೋಷಗಳು ಅನವರತ ನಾದ ತುಂಬಿ
ಅವ ಚಲಿಸಿದತ್ತ ಅನುರಣನ ನಿತ್ಯ ಅಲೆಯಲೆಯ ಎದೆಯ ತುಂಬಿ

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕೋರ್

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ‘ಸಾವಿತ್ರಿ’; ದಳ 1 ಪುಟ 72)

<p>ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾರ್ಚ್ 2020</p> <p>ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ ಮುಹುಡು ಕುಲಕರ್ಮಣಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮತದ ಹಿಂಭಾಗ, ಗೊ ಸರ್ಕಾರ, ಹೆರವಟ್ಟ ರಸ್ತೆ, ಕುಮತ್ತಾ - 581 343. ಫೋನ್: 94487 74920 editorabpbng@yahoo.com</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ ಡಾ॥ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪ್ಟ್ ಡಾ॥ ಅರ್.ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಮಣಿ</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಡಾ॥ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ರಿಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೋಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕನಾಕಟಕ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ, ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಿಂಟ್ (ಇ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078. http://abp.sirinudi.org</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಆರ್: ಗೊಕರ್ಕಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಿಂಟ್ (ಇ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆರ್ಥಿಕ ಮುದ್ರಣ: ಶೇಷಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಿಂಟ್ (ಇ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p>	<p>ಸಂಪುಟ: 30</p> <p>ಸಂಚಿಕೆ: 03</p> <p>ಪರಿವಿಡಿ</p> <p>“ಪ್ರೇಮಿಧೃತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ”</p> <p>ಜಡತ್ವದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಆವಿಷ್ಠಾರ. - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು</p> <p>ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಗಾಗಿ</p> <p>ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಪ್ರಾಣಾಳಿಕೆ 5</p> <p>ಅನು: ನಾಗಜ್ಞೋತಿ ಯಲಿವಾರ</p> <p>ವಿಭಜನೆ ಹಾಗೂ ಅನಿಯಮಿತತನದ ಶಮನ 9</p> <p>ಅನು: ಹೊ, ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕೆ.</p> <p>ಇಕ್ಕೆತೆಯ ಮರುಶೋಧನೆ 18</p> <p>ಅನು: ಡಾ॥ ಮಹಾದೇವ ಸತ್ರಿ</p> <p>ಸಮಗ್ರ ಯೋಗ 28</p> <p>ಅನು: ಡಾ॥ ಬಲಭೀಮ ಭೀಡ</p> <p>ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು - ಶತಮಾನದ ನೋಟ 42</p> <p>(ಮುಂದುವರೆದ ಭಾಗ - 2) - ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು</p> <p>ವಾತಾವರತ್ತ 54</p>
---	---

ಸಂಪಾದಕರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಯುದ್ಧಗಳು, ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಗಳು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿರುವ ನೈಜ ಅಯಾಮವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಉಗ್ರಾಹವಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಶ್ವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಯೋಗದಲ್ಲಿ ಏಕಾತ್ಮವಾಗಿರುವದನ್ನೇ ಆಶಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಆದರ ಆಂತರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು, ವಿವಿಧತೆಯನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಬಿಡಿ-ಬಿಡಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುವದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳೂ ಒಂದು ಫನವಾದ ಉದ್ದೇಶದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟಿರುತ್ತವೆ. ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ನಿಯತಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಫನ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇದೇ ಆಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದರ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಈ ಅನಂತಾನಂತ ರೂಪಾಂತರಣಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯಾದ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿಯೇ, ಮಹಾ-ಮಹಾ ಯುದ್ಧದ ಹಾಗೂ ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಮೂಲಕವೇ ನಾವು ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ, ಇಲ್ಲಿರುವ ದ್ವೇಷ, ತ್ವೇಷ, ಸ್ವಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂಜಿಕೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡುವದೇ ಈ ‘ಏಕತೆಯ ಆಶ್ಯಂತಿಕ’ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪಥದಲ್ಲಿಯೇ ಏಕತೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ‘ಬ್ರಹ್ಮತೆ’ಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ”ಯ ಆಯಾಮಗಳ ಕುರಿತೇ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ ವಿಚಾರ ಪ್ರಣಾಲೀಕೆಗಳಿವೆ. (ಎಬಿಎನ್)

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಇರುವರ್ದೊಂದೇ ಭೂಮಿ ಎಂದರಿವಿದ್ದೂ ನಾವು ಭಿದ್ರು-ಭಿದ್ರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಲು, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೇ ಹೇರುವದರ ಸಲುವಾಗಿ, ವಿಶ್ವದ ನಿಯತಿಯ ಪಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದಾಗಲೇ ‘ಯುದ್ಧ’ಗಳು ತಲೆದೋರಿ, ಅದೇ ಮಹಾಯುದ್ಧವೇ ಆಗಿ, ಮನುಕುಲದ ಅವನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಯುದ್ಧವೇ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಕೊಂಡಿರುವ “ಶಾಂತಿಯ ಸಲುವಾಗಿನ ತುಡಿತ”ವು. ಮಾನವನನ್ನು “ಬಂದಾ”ಗಿರುವದರ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಯುಗ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಮಹಾಯುದ್ಧಗಳು, ಆಗಾಗ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿಚಲನೆಗಳನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ, ಮಾನವನು “ಷಕ್ತಿಯ” ಬಗೆಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಚಿಂತನಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಟಿಸಿವೆ.

ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ತುಮುಲಗಳು ಮಾನವನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ತೀವ್ರತೆರನಾದ ತಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ವಿಕಸನದ ಗಿಯಿನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ವೈಶಿಕವಾಗಿ ನಿಯತಿಯ ಗತಿಯಂತೆ ಘಟಿಸಲ್ಪಡುವ ವೈಶಿಕ ಘಟನೆಗಳೇ ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಮೇಲೂ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರುವದರಿಂದ, ಮನುಕುಲವು ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯಿಕ ಎನ್ನುವ ವಗಿರ್ಭಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಆಯಾಮಗೊಳಿಸತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಮಾನವ ಸಹಜ ವಾಂಭ ಹಾಗೂ ತನ್ನದೇ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ಬದೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಗಡಿ- ಹಟ-ಹೋರಾಟ- ಯುದ್ಧ-ಹಾನಿ- ಪೀಠಿಗೆ ಪೀಠಿಗೆ ನಾಶದಂತಹ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಬಂದ ಅನುಭವವೇ “ವೈದ್ಯುತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ”. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಪೂರ್ವಾವೂ ಹೌದು; ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವೂ ಹೌದು. ಈ ಒಕ್ಕಾಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ವಿಶ್ವದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಪರಿಪಕ್ಷಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಎಡಗೆ ಸಾಗಬೇಕಾದಾಗ ಅನುಸರಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳು, ಗೌರವಿಸಲೇಬೇಕಾದ ನಮ್ಮ ಮೂಲ

ಧ್ಯೇಯ ಹಾಗೂ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆಯನ್ನು ಸಾರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳೂ ಇಂದು ನಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಿನ್ನು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಇದರ ಸೂಕ್ತ ಪಥವನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಗುರಿಯ ಬಗೆಗಿನ ನಿಶ್ಚಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಲೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇಂದಿನ ವ್ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯುಗದ ಚಿಂತನಗಳಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಬದುಕಿನ ಮಿಂಚು ಕೇವಲ ಕ್ಷೇತ್ರಿಕ. ಅದರ ಮಿಂಚಿಗೆ ನಾವು ಕುರುಡರಾಗದೇ, ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಸೌಹಾದರ್ಶ-ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರಿಪೂರಿಸಿಕೊಂಡು, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇದರ ಬಗೆಗೆ ನೇರ ಪಥ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರಾಯರು ಬರೆದ “ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು” ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನಪೂರ್ವವಾಗಿಯೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ನಂತರ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತು “ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯ” ಅಧಿಯಲ್ಲಿ “ಒಕ್ಕೂಟದ್ದು” ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಹಿಂದೆ, ಇಡೀ ಮಾನವ ಸಮುದಾಯ, ವಿಕಸನದ ಹಂತದಲ್ಲಿ “ವಿಕಾಸಕ್ಕೆಯನ್ನು” ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಕುರಿತು ಪ್ರತಿಮಾತ್ಮಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ

– ಅನುವಾದ: ನಾಗಜ್ಯೋತಿ ಯಲಿವಾರ
ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುರಿ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೆಂದರೆ, ಪ್ರಗತಿದಾಯಕ ವಿಶ್ವಾಸೀಕ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಆಗಮನವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಾಧನವೆಂದರೆ, ಮಾನವ ಇಕ್ಕತೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ‘ಒಂದೇ’ ಆದ ಈ ಅಂತರಂಗದ ದೃವರ್ತ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವುದು. ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಈ ದೃವೀ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು, ಆದ್ದರಿಂದ, ಇದು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಉಪಯುಕ್ತ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ:

- 1) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ, ತನ್ನೊಳಗಿನ ದೃವೀ ಸನ್ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತನಾಗುವುದು ಮತ್ತು ದೃವೀ ತಾದಾತ್ಯ ಹೊಂದುವುದು.
- 2) ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದಂತಹ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕರಣಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇದರ ಮೂಲಕ, ಇನ್ನೂ ಕೈಗೆ ಸಿಗದ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ತರುವುದು.
- 3) ಪ್ರಸ್ತುತ ಮನಸ್ಥಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಹೊಸ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಪದವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರುವುದು. ಇದು ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ಜ್ಞಾನದ ಸಮನ್ವಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
- 4) ದೇವರ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಜನಾಂಗದ ಅರಳುವಿಕೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆದರ್ಥ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.

ಎರಡು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು

ಭೂಮಂಡಲದ ರೂಪಾಂತರ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಎರಡು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ತರಬಹುದು, ಅದು ನೋಟಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವು ಕೂಡಿಕೊಂಡು - ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಮೊಣಗೊಳಿಸಬೇಕು:

- 1) ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿಕ ರೂಪಾಂತರ, ಅಂತರಂಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ದ್ಯೈ ಸನ್ನಿಧಾನದ ಜೊತೆ ಏಕ್ಕಿತೆ ಹೊಂದುವುದು.
- 2) ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅರಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು.

ಪರಿಸರವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಪರಿಸರದ ಮೌಲ್ಯವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ, ಈ ಎರಡು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಒಂದರ ಜೊತೆಗೊಂದು ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿಭಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಶೈಳೀಕೃತವಾದ ಗುಂಪಿನ ರಚನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀವಳಿ ಕ್ರಿಯೆ

ಗುಂಪಿನ ಸದಸ್ಯರ ಕ್ರಿಯೆಯು ಈ ಮೂರು ರೀತಿಯಾಗಿರಬೇಕು:

- 1) ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು; 'ವಿಜಾರಣೆ'ದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಮತ್ತು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಮೊಣ ಏಹಿಕೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗುವುದು.
- 2) ಈ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಶಬ್ದದ ಮೂಲಕ ಬೋಧಿಸುವುದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ, ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅಂತವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಹಾಗೂ ನಾವು ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಫೋಟಿಸಿಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.
- 3) ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಾಫಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಈಗಾಗಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾರನ್ನು ಮರುಸಂಘಟಿಸುವುದು.

ದ್ವಿಗುಣ ಶ್ರಮ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ದುಡಿಮೆ ಇದೆ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬದಿಯ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಜನೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ:

- 1) ಆತಂರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ದೈವಿ ಬೆಳಕಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಪರ ಇಕ್ಕತೆ, ಈ ವರ್ಕೆಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾನವನು ವಿಶ್ವಾಶಕ ಜೀವನದ ಉನ್ನತ ಹರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯ.
- 2) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ಆದ್ಯತೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬಹಿರಂಗದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಾಫಾನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದಲೇ ತುಂಬಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಸಾಫಾನವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಈ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಗೀತ ಕಳ್ಳೇರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಫಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಅವಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ, ಅದರ ಮೌಲ್ಯವು ಅದರ ನ್ಯಾಯಪರತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಇಕ್ಕೆತೆ

ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಇಕ್ಕೆತೆ ಮತ್ತು ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಸಾಫ್ಟಿಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಗ

ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ದೃಢವಾಗಿಡಿ. ಅಸಹಕಾರದಿಂದ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅವಿಧೇಯ ಮತ್ತೊಳೆಯಿಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಳೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ, ಅವರ ದೋಷವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಳದೊಳಗೆ ಚೈತನ್ಯ ಮರುಷನಿದ್ದಾನೆ, ಅವನೇ ನಿಮ್ಮಾಳಿಗಿರುವ ದೈವತ್ವದ ದೇಗುಲ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳು, ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ವಿರೋಧಾತ್ಮಕ ಚಲನೆಗಳು ಈ ಕೇಂದ್ರದ ಸುತ್ತಲೂ ಇಕ್ಕೆತೆಯಾಗಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಈ ಚೈತನ್ಯ ಮರುಷನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿಂದ ಈ ಅನುಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಬಹುದು. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದು, ಆದರೆ ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರೇ. ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ದೈವತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ನಾನು ನಿಮ್ಮವನಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತು ದೈವತ್ವವು “ಹೌದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅದರಿಂದ ದೂರವಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಮುಖ್ಯವಾದ ತೊಂದರೆಯು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಗಡುಸಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಗಡಸುತ್ತನವು ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದಪ್ಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮಾಗಿನ ದೈವತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜಾಳಾಯಿತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣಾ ಮಾತ್ರವಾದರೂ ಒಳಗಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು, “ನಾನು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನಾನು ನಿಮ್ಮವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಭಾಗಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಂದಾಗುವವರೆಗೆ ಸ್ಪೃಹಿಸಿರಂಗ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಭಜನೆ ಹಾಗೂ ಅನಿಯಮಿತತನದ ಶಮನ

– ಅನುವಾದ: ಮೈ. ಏರಭದ್ರಪ್ಪ ಕೆ.

ನಿಜವಾದ ಸಾಮರಸ್ಯ ಒಂದೇ

ನಿಜ ಸಾಮರಸ್ಯ ಇರುವದು ಮತ್ತು ಅದು ಸುಪ್ರಮಾನದ – ಸತ್ಯದ ಆಳ್ವಿಕೆ, ದೃಷ್ಟಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿತೆ ಸುಪ್ರಮಾನಸದಲ್ಲಿ, ಅವಕಾಶ ಅಥವಾ ಅದ್ವಾಪ್ತಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮ ಸತ್ಯವು ಅಸ್ವಾತ್ಮೀಯಿಂದ ಕೊಡಿದೆ: ದೃಷ್ಟಿ ಎಕತೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅಳ್ಳಕೆಟ್ಟಿತನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಕತೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಈ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅದ್ವಾಪ್ತ ಅಥವಾ ಅವಕಾಶ ಆಳುತ್ತದೆ. ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ತರಹದ ವ್ಯೇರುದ್ಯೋದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮಿಳಿತಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗುರಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ ಅಂಥಹ ಗೊಂದಲ, ಅಸಂಗತಿ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳಗಳ ಪರಿಣಾಮ, ಶಕ್ತಿಗಳ ಕಳದುವಿಕೆ – ಒಂದು ತರಹದ ಅದ್ವಾಪ್ತದ ಉತ್ಪನ್ನ, ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಜಾಣವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಅದ್ವಾಪ್ತ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಗಲಿಬಿಲಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಶಾಂತವಾದ ಒಂದೇ ಗುರಿಯ ದೃಷ್ಟಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿ ಮೂಲ ಎಂಬುವದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದ ಶಕ್ತಿಗಳ ತಾಣವಾಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಇನ್ನೂ ಇದೆ, ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಅವಶರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ ಮತ್ತು ಅದ್ವಾಪ್ತ ಅಥವಾ ಅವಕಾಶವೆಂಬ ಸುಳಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಿದೆ. ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸರಪಳಿಯಂತೆ ಘಟಿಸುವ ಘಟನೆಗಳು ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಮಾನವರು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ, ಅನುಭವಗಳ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರೀಕರಣ – ಗೊಳಿಸುವದು ಇವೆಲ್ಲ ಸೂಕ್ತ ಕೊಟಗಳು ತಮ್ಮೇ ಆದ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಸಲ್ಲಿವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಜಗತ್ತು ರಾಕ್ಷಸ ಕೊಟಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಧ್ವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಾಟ ಮಾಡದೆಯಿದೆ ಜಯ ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮ್ಯವಿಲ್ಲ: ಅದು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಸ್ಥಾನ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ, ವಿಕೃತಿಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ತುಂಬಾ ಸರಳವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳು ದೃವದಿಂದ ಬಂದವುಗಳೇ ಆಗಿವೆ

ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳ ಹಿಂದಿನ ಹಂತ ದೈವವೇ ಆಗಿದೆ, ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದೈವವು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಅಜ್ಞಾನದ ಪರದೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದೆ ಮತ್ತು ಏನು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೂ ಅದು ದೈವಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲವು ದೈವಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂದು ಪ್ರತಿಕಾಲ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡುವ ಸಲಹಗಳು ಕಾರಣ ಜಗತ್ತು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ ಮತ್ತು ಕುರೂಪತನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಕಾರಣ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ನೀ ಕೇಳಬಹುದು? ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ, ಮೇಲಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೇಳಿಗೆ ಕರೆಯಿರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಶಕ್ತಿಗೆ ತೆರೆಯಿರಿ.... ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸದೇನು ಆಗಲಿದೆಯೋ ಅವರೆಡರ ತಾಕಾಲಾಟ ಅದುವೇ ಯೋಗ; ಆದರೆ ನೀವು ಪರಮ ಶಾಸನ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಮಗಳೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯೈಯ ಭಾಗಗಳು ಅರ್ಥಷ್ಟ ಅಥವಾ ಅವಕಾಶ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಾದು, ಎಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗಿಯೇ ಆದರೂ, ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು ದೈವಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೇಯವರ ಶಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/163–64

ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ

ನೀವು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ – ಯಾವುದೆ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೇ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ – ನೀವು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಅನಿಸಿದೆಯಾ? ನಾನು ಹೊರಗಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಾವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೋಕ್ಕಣ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಮತ್ತು ನೀವು ಆವಾಗ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ “ಈ ದೇವರೆ, ನಾನು ಇದೇನು ಮಾಡಿದೆ?” ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಯಾವಾಗ ನೀವು ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಯಾವುದನ್ನು ಸಂಪೇರಿಸುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ – ಬಹಳ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಜಗಳಗಳು, ನಾನಂತಹವುಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತನ್ನೆರಡು ಕೇಳಿರುತ್ತೇನೆ (ಕಡಿಮೆಯಿಂದರೆ), ದಡ್ಡತನ (ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜನಗಳು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಎಂದು) ಸರಿ, ಯಾವಾಗ ನೀನು ಕೆಲವೊಂದು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತು ಆದರೆ ಹೇಳಿರುತ್ತೀರಿ ಅವು ಬಹಳ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ದಡ್ಡರು – ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದು – ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ? ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನೀವು ವಿನಾದರೂ ನೆವೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ನಿಮಗೆ

ಯಾವಾಗಲೂ ಎದುರಿನವರೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಎದುರಿನವರಿಗೆ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ ಹೊದಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲದರೆ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಸರಿಯಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಸುಸ್ವಷ್ಟಾಗಿ ಇವನ್ನುಲ್ಲ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೀನಿ ಹೇಗೆಂದರೆ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳು ಸೊಕ್ಕೆ ದರ್ಶಕದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಅದು ಅದೇ ತರಹ. ಹಾಗೆ ಇರುವತನಕ ಸತ್ತ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ನೀವು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮೈಲು ದೊರದಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ಯಾವಾಗ ಇಂತಹವುಗಳಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವ ಕ್ಷಮತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಎದುರಿನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾಕೆ ಆ ರೀತಿಯ ಸಂಪೇದನೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ‘ನಿಮ್ಮ ದುರ್ಬಲತೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದಾಜಿಸಿ’ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎರಡನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರು “ಅದೇ ಸರಿಯಾದ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು” ಅದರಧರ ನೀವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿದ್ದೀರಿ ನೀವು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಮಾಡಲು ಕ್ಷಮತೆ ಸಾಧಿಸಿದರೆ, ತಕ್ಷಣಾದಿಂದ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕ್ರಿಯೆ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದನೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ....

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 5/63–64

ವಾದಮಾಡುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ

ನೀವು ವಾದಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ, ತಕ್ಷಣ ಶಾಂತವಾಗಿಬಿಡಿಕ್ಕಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಶಬ್ಧವಾಗಿರಿ ಏನು ಹೇಳಬೇಡಿ, ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರು ವಸ್ತುಸ್ಥಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ನೀವು ನೋಡಿ – ಅದು ನೀವು ನೋಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಮರೆಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಎರಡನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆ ಪಡೆಯುವಿರಿ. ಮತ್ತು ನೀವು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೀರಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿ. ಇದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸಮನಾಗಿದೆ. ನೀವು ಎಲ್ಲರೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸ್ವಂದನೆಯಿದೆ, ನೀವು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ, ದೃವೀಕೃಪೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ, ಒಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಅವಕಾಶ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು, ಮತ್ತು ಅದು ಸರಳ: ನೀವು ಈ ಕಡೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಆ ಕಡೆ ಇದ್ದೀರಿ, ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವ ಬದಲಾಗಿ, ನೀವು ಎದುರಿನ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿಇದು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ನೀವು

ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿನ ನಿಯಂತ್ರಣಾ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲಿರಬೇಕು: ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಲ್ಲ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ, ಆ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು, ನಿಮ್ಮಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದು “ಅದು ಹೀಗೆ ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೇಕೆ? ಅವನು ಅದನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಅವನು ಹಾಗೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ?” ನೀವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿವರಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅವು ಅಪ್ಪೇನು ಒಳ್ಳೆಯವಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಅವು ಏನನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ತಿಳಿಸುವುದಷ್ಟೇ “ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವವೇಕೆ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟವನು” - ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬದಲಾಗಿ, ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಅನ್ಯಜೀವಿ ನನಗೆ ಸಂಭಂದಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ನೀವು ಒಳಗಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿಗಿರುವ ಸಣ್ಣ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣ ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗಿರುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ಅವನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ - ಎಲ್ಲದರಿಂದ, ಏಕೆ, ಹೀಗೆ, ಕಾರಣ, ಸಂವೇದನೆ ಎಲ್ಲವು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ....

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 5/219–220

ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ

ಜನರು ಜ್ಞಾನದ ಸಾರ್ವೇಕ್ಷತೆ, ನಂಬಿಕೆಯ ಸಾರ್ವೇಕ್ಷತೆ, ಭೋದನೆಗಳ ಸಾರ್ವೇಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಸಾರ್ವೇಕ್ಷತೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಜಗದಲ್ಲಿನ ಬಹಳಪ್ಪು ದುಃಖ ಮತ್ತು ದುರದೃಷ್ಟಿಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ.... ಎಷ್ಟರುಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ವಿಷಯ ಪ್ರಮುಖ! ಈ ಕ್ಷಣಾ ಅದೇ ಮೂಲ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬದುಕಿಗೆ ಅಥವಾ ಸಾವಿನೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿರುವುದು - ನಾನು ಭೌತಿಕ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚೈತನ್ಯದ ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ - ಆದರೆ ಇದು ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ; ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ನೀವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳೆದಾಗ, ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿರುಗಿನೊಡಿದಾಗ, ಈ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ಬಹಳ ಸಾರೇಕ್ಕ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಇನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು, ಸ್ವಲ್ಪ ಉನ್ನತವಾದದ್ದು ಬೇಕು. ಯಾರು ಇದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹವರು ಯಾವುದೇ ಪಂಥ, ಯಾವುದೇ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಜಗತ್ತಾನ್ನಿಂದ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಾನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟ, ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಂದು ತರಹ, ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ನಿಲುವು ತಾಳಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಂದು, ಒಬ್ಬರನೇಲ್ಲಿಬ್ಬರು ಸಮೀಪ ತರುವದರ ಬದಲಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಾಮರಸ್ಯ ತರುವದರ ಬದಲಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆಬ್ಬರು ಮುಷ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಇದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆನಲ್ಲಾ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಾರೇಕ್ಕೆಯುತವಾದ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದು ಸರಿ, ಯಾವುದು ವಿಶ್ವದ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರೇಕ್ಕವಾದುದು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಅರಿವಾದೊಡನೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಗ್ರತನ ಕಣಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವಿರಬೇಕು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/358–359

ಬೇರೆಯವರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ

ನೀವು ಬೇರೆಯವರ ಪ್ರಜ್ಞಯೋಳಕ್ಷಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೆ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ? ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಸಲು ಪಟ್ಟರೆ ಆಗ ನಿಮ್ಮನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ ಅದೇನು ಅಷ್ಟನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಣೆಯಾದುದೇನಲ್ಲಾ - ಆದರೆ ಅವನೊಳಗಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞಯೋಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರಿ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರಣಾದಿದ ನೀವು ಕೆಳಿಲ್ಲಿ ಕೆಳೆಟ್ಟಿ ನೋಡಲಾರಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹ. ಜನರು ತಾರ್ಕಿಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಾವಾದುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅತಾರ್ಕಿಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಾವಾದುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತಾವಾದುವದರ ಬದಲಾಗಿ ಅವನ ಪ್ರಜ್ಞಯೋಳಗೆ ಇಳಿದು, ಅವನೇಕೆ ಹಾಗೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಅಥವಾ ಮಾಡಲು ಯಾವುದು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದೆ? ಒಳ ಕಾರಣವೇನು, ಎಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಅವನನ್ನು ಆ ನಿಲುವು ತಾಳಲು ಪ್ರೇರಣೆಸುತ್ತಿವೆ? ಇದು

ಅತ್ಯಂತ ಕುಶಳವಲ್ಕಾರಿ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ತಕ್ಷಣ ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ: ಮುಂದೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ತುಂಬ ಲಾಭದಾಯಕ. ಮತ್ತೊಂದು: ಎದುರಿನವರು ಸಿಟ್ಟಿಗೇರುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೂ ಕಾಡಾ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಂತರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಪರಿಮಾಣದೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಭಿನ್ನತೆ ಮತ್ತು ವಿಕಾರತೆಯನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಜಗತ್ಗಳನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು. ಇದು ಬಹಳ ಉಪಯೋಗಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/424–25

ಪ್ರಚಾರಕ ಆತ್ಮ (ಚೇತನ)

ಭೂಮಿ ಇರುವುದು ದ್ಯೇವದ, ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಇರುವದೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ನೀವು ಬಂದರೆ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನೀವು ಎಲ್ಲರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂವೇದಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅಸಾಧ್ಯದ ಮಾತ್ರ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು, ಸಂವೇದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದು: ಎಲ್ಲರು ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಾತ್ಮೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕಾ? ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯ ಇತರರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಎನ್ನುವುದು – ಅವರ ಮಾತ್ರ ಅಂದರೆ ಏನು ಅಲ್ಲಾ ಅನ್ನುವುದು, ಅವರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯವೂ ಸತ್ಯನೇ, ಅವರೆಲ್ಲ ಭಾಗಶಃ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಲು ಸತ್ಯ ವಿಕೆಂದರೆ ಯಾವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿಂದ ತಕ್ಷಣದಿಂದ ನೀವು ಸತ್ಯದಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆಯವರು ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಆಲೋಚಿಸಲಿ ಎಂಬ ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸವು, ನನಗೆ ಬಹಳ ವಿಕಿತಪ್ರೇಸುತ್ತದೆ; ಇದನ್ನು ನಾನು ಕರೆಯುವುದು “ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಿಯ ಆತ್ಮ” ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಕರೆದೊಯತ್ತದೆ ನೀವು ಇನ್ನು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲರು ನಿಮ್ಮಂತೆ ಆಲೋಚಿಸಲಿ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಸಂವೇದಿಸಲಿ, ಇದು ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸಮಶ್ಯತೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/105

ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀನು ನೋಡಿಕೋ

ಒಂದು ಸಮಯ ಬರುತ್ತೇ ನಾವು ಆಲೋಚಿಸಿದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಇಪ್ಪು ನಿಮಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡಬಲ್ಲೇ. ನಾನು ಹೇಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಯಾರಾದರು ಟೀಕಿಸಿದರೆ, ಯಾವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿತ್ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆಬ್ಬರು ಟೀಕಿಸಿದರೆ, ನೀವು ಆಗ ನಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀನು ನೋಡಿಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಟೀಕಿಸುವುದು ತಪ್ಪ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿರಾ? ನೀವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದೇನೆಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/106

ಈ ಜಗತ್ತು ಒಂದು ಕನ್ನಡಿ

ನಮಗೆ ಯಾವಾಗ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲ ವಿಷಯಗಳು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಎಂದು ಅನಿಸುವದು – “ಏನು! ಅವನು ಆ ರೀತಿ ಇದ್ದಾನೆ ಅವನು ಆ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಅವನು ಅವನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” ನೀವು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು “ಸರಿ, ಸರಿ ನಾನು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರದೇ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನನ್ನು ಟೀಕಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನಾನು ಅದೇ ರೀತಿ ಕೊಂಚ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ”. ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಂವೇದನೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇದ್ದ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿ ಸಲ ಮಾಡಿದಾಗ ಬೇರೆಯವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಂಗಾಗುವಿರಿ, ನಿಮಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡಿತರಹ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುತ್ತವೆ, ಆದ ಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ದೊರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಾ ಸರಳವಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿನ ಯಾವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದಂಗಾಗಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದು, ಆದರೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಹೊಂಡು ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಗೆಳಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಇದೆ ಅದು ನಿರುಪಯಕಾರಿ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿರುವುದು ರಾಕ್ಷಸದ ತರಹ ಯಾವಾಗ ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಗ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಿ, ಇದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಸಹಿಷ್ನುತ್ತೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರ ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತರುತ್ತದೆ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸದ್ಯಾವನೆಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಜಗತ್ಕಗಳು ಬಹಳಪ್ಪು ಸಲ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/21–22

ಜಗತ್ಕವಾಡದೆ ನಾವು ಜೀವಿಸಬಹುದು

ನಾವು ಜಗತ್ಕವಾಡದೆ ಇರಬಹುದು ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಒಂದು ತರಹ ವಿಚಿತ್ರ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವೈದಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೆಂದರೆ, ಜೀವನ ಇರುವುದೇ ಜಗತ್ಕವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಪ್ಪಾಬ್ರ ವೃತ್ತಿಯೇ ಒಂದಾಗಿರುವುದೇ ಜಗತ್ಕವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು, ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅಥವಾ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಬದ್ದರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಅದ್ವಷ್ಟವಾರ್ಥ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ - ನೀವು ಒಂದು ತರಹದ ಶಿರಿಕಿರಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಬೇರೆಯವರ ವರ್ತನೆ ಪರಿಮಾಣವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಆಶಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ನೀವು ಆ ರೀತಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಅದು ಮೂರ್ಖ ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲೆ ಎಂದು ನೀವೆನಿಸುತ್ತಿರು. “ಅವರು ಹಾಗ್ಯಾಕೆ ಇದ್ದಾರೆ” ನೀವು ಹಾಗ್ಯಾಕೆ ಇರಲಾಗುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ನೀವು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿರಿ! ಪ್ರಯತ್ನಪಡಿ ನಿಮಗರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ದಯಾಳುಭರಿತ ನಗುವಿನಿಂದ ನೋಡಿರಿ. ಯಾವುದು ನಿಮಗೆ ಶಿರಿಕಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪಾಠವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಬಹಳ ಶಾಂತಿಯುತ್ತ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳಪ್ಪು ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯು ಜನರಲ್ಲಿ ಪರಿಮಾಣತೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಗುವ ಶಿರಿಕಿರಿಯಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪರಿಮಾಣತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಬೇರೆಯವರ ಪರಿಮಾಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಇರುವದನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರಿ, ಆದರೆ ಅದೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪೂರ್ವಕ ಗುರಿಯು ಆಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ

ಅದರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಹೊಟ್ಟಿದೆ ಅದನ್ನು ಗಮನಹರಿಸಿ, ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನೀವೇನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನಹರಿಸಿ, ಬೇರೆಯವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸಬೇಡಿ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ನಿಲುವಿರಬೇಕೆಂದರೆ, ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿ “ನನ್ನ ಸುತ್ತಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ, ನನ್ನ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳು, ನನ್ನ ಸಮೀಪವಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲಾ, ದೃವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನನಗೆ ತೋರಿಸಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗಳು ನಾನು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಏನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ತಲ್ಲಿಗೊಳಗುತ್ತೇನೆ, ಅದರಧರ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ”. ಯಾರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಮಾಣತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪಟ) 10/22–23

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕಗೊಳಿಸಿ

ನೀವು ನಾನು ಈಗಷ್ಟೇ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ, ನೀವು ಪೂರ್ವದ ಒಂದು ಭಾಗ, ಈ ಪೂರ್ವವು ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೂರ್ವದ ಭಾಗ, ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತೊಂದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೂರ್ವದ ಭಾಗ, ಹೀಗೆ ಒಂದು ಏಕಮೇವಪೂರ್ವ ಆಗುವವರೆಗೆ. ಒಂದು ಸಲ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ನಿಮಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಏನೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೂರ್ವತೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನರೇನು ಅಲ್ಲ ಎಂದು, ಅದರೆ ನೀವದರ ಭಾಗ ಎಂದು. ಇದು ಪ್ರಾರಂಭ ಈಗ ನೀವದನ್ನು ಬರಿ ಆಲೋಚಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಸಂವೇದಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಜೀವಿಸಬೇಕು ಕೂಡಾ ಆಗ ಅಜ್ಞಾನದ ಗೋಡೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ: ಈ ಏಕತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಸಂವೇದಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತನಗಿಂತ ಪೂರ್ವವಾದ ತನಗಿಂತ ಹಿರಿದಾದದ್ದರ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದುವೆ ವಿಶ್ವ ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪಟ) 7/233

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಷಕ್ತಿಯ ಮರುಖೋಧನೆ

– ಅನುವಾದ: ಡಾ॥ ಮಹಾದೇವ ಸರ್ಕಿ, ವಿಜಯಪುರ

ಪ್ರಶ್ನೇಕ ಷಕ್ತಿತ್ವದ ಮಾಯೆ

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಜನಶೀಲ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯ ಚಿರವಾದ ಸಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು, ಆಂತರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಆಳಕ್ಕೆ. ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅದು ಒಂದೇ ಏಕೈಕ ವಸ್ತು, ಜೇರೆಯವರೆಲ್ಲರಲ್ಲಾ ಅದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಅರಿಯಬಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೇಕ ಷಕ್ತಿತ್ವ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಏನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

ಹೌದು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ದಾಖಿಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಮನರುತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧನಗಳು, ಮತ್ತು ಅಸ್ವಷ್ಟತೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡಬಹುದಾದವು—ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿವೆ – ಆ ಅಸ್ವಷ್ಟತೆಗಳು ಉತ್ತಮಕ್ಕಾಗಿರಬಹುದು, ಆ ಅಸ್ವಷ್ಟತೆಗಳು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿರಬಹುದು, ಅವುಗಳು ತಕ್ಕಂತಹ ಭಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿರಬಹುದು; ಆಂತರಿಕ ಸಂಯೋಜನಗಳು ಎಂತಹವುಗಳೆಂದರೆ, ಸಾಧನಗಳು ಬಹಳೇ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ್ದರಿಂದ, ಒಂದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳು ನಿವಿರವಾಗಿ ನಕಲುಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅದು ಜಾಗೃತ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಜೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳಿಂದ ಕೊಂಡ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ.

ಬುದ್ಧನು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಾಗ, ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು: ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯು ನೀವು ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡಿದಾಗ, ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಮನೆ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಸ್ತುಗಾಗಿ ಕಾಮನೆ, ನಿಮ್ಮ ಕಾಮನೆಯು ಒಬ್ಬ ಷಕ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬನೆಡೆ ಸುತ್ತಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ, ಬ್ರಹ್ಮಂಡದಾದ್ಯಂತ ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ, ಮತ್ತೆ ಸುತ್ತುವರೆದು ಮತ್ತೆ ನೇರವಾಗಿ ಮರಳಿ ನಿಮ್ಮದೇಗೆ ಬರುವುದು. ಅದು ಒಂದೇ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿಷಯಗಳ ಒಂದು ಜಗತ್ತು, ಹೇಗೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸಾರಣ ಕೇಂದ್ರವಲ್ಲವೋ – ಎಲ್ಲ ಷಕ್ತಿಗಳೂ ಪ್ರಸಾರಣ ಕೇಂದ್ರಗಳು – ಅದೊಂದು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ, ನೀನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು

ನಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿ. ಆದರೆ, ಈ ಕಂಪನಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಿನ್ನವಾದ ಒಂದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ; ಕಂಪನಿಗಳ ಗೊಂದಲ ಮತ್ತು ಅಡೆತಡ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಅಥವಾ ಭಿನ್ನವಾದ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಥವಾ ಸ್ವತಂತ್ರ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಿ ಇರುವಿಕೆಯ ಅನಂತ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಏಕಮಾತ್ರ ವಸ್ತುವಿದೆ, ಒಂದು ಶಕ್ತಿ, ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ.

ಮತ್ತು ಅದು ಎಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅದರ ಬಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಲನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ಚಲನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಕಂಪನಿಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಸರಿಸುವುದನ್ನು, ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು, ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು, ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ನಿಜಿಗಳವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು, ವಾಸ್ತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದು ಇಕ್ಕತೆ ಮಾತ್ರ – ವಸ್ತುವಿನ ಇಕ್ಕತೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇಕ್ಕತೆ, ಸಂಕಲ್ಪದ ಇಕ್ಕತೆ. ಅದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವಾದುದು. ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಾಂತಿ ಇದೆ: ಭಿನ್ನೆಯ ಭಾಂತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಭಾಂತಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೀಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/52-53

ಸೋಂಕಿನ ಮತ್ತು ಪಯಾರ್ಥಿಯದ ನಿಯಮ

ಬಹಳೇ ಪ್ರಾಯದವರಿದ್ದಾಗ, ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿದ್ದಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ, ಇದರ ಅರಿವು ನಮಗಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಿರಂತರವಾದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಲಹೆಗಳ ಮದ್ದತ್ತ ಇರುತ್ತೇವೆ, ನಿರಂತರವಾಗಿ; ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀವಿದ್ದರೆ – ಸಹಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ – ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಧನಕ್ಕೆ ನೀವು ದುಃಖಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಕೊರಗುವುದಕ್ಕೆ

ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಬಹುದು; ಅವನು ಬೇರೆ ವೈಕಿಗಳ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ವೈಕಿ; ಇದು ಘಟಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ನೀವು ಆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ, ಯಾಕೆ ಅಥವಾ ಹೇಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದೇನೆ ನೀವು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ದೇಗ ಅನುಭವಿಸುವಿರಿ, ಭಾರಿ ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸುವಿರಿ, ಬಂದು ಆಳವಾದ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಿರಿ, ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ, “ನಾನು ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟೆಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಇದ್ದೇನೆ?” ಯಾಕೆಂದರೆ ಕಂಪನಿಗಳ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಅದು, ನಾನು ಜಿಕ್ಕೆ ಮನುವಿದ್ವಾಗ ನನಗಾದ ಅನುಭವ, ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಸರಳವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪೂರ್ಯ - ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಬಹುಶಃ ನಾನು ಯೋಗವನ್ನು ಜಾಗ್ರತ್ತಳಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ - ನಾನದನ್ನು ಬಹಳ, ಬಹಳ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ. “ನಾನು ಅನುಭವಿಸುವ ದುಃಖ ಖಚಿತವಾಗಿಯು ಅವರದ್ದು, ಈ ವೈಕಿಯ ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಾಧಿತವಾಗಲು ಕಾರಣ ನನ್ನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ; ಒಮ್ಮುಂದೊಮ್ಮೆಲೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಜಿನುಗಿತು, ನನ್ನ ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬಂದು ಗಡ್ಡೆ ಇದ್ದಂತೆ ಭಾವಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಕಟವಾದ ದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಆಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡೆ - ನಾನು ಜಿಕ್ಕೆ ಮನುವಾಗಿದ್ದೆ - “ಬಹೋ! ಅವರ ದುಃಖ ನನೊಳಗೆ ಬಂದಿದೆ” ಎಂದು ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ.

ಇದು ಕೋಪಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಇದು ಅತಿ ಸ್ವಷ್ಟ ಅದು ಒಬ್ಬ ವೈಕಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಅಲ್ಲ, ಪರಿಸರದಿಂದಲೂ ಸಹ ಅಲ್ಲ, ಇದು ಅತಿ ಸ್ವಷ್ಟ - ಅದು ಅಲ್ಲಿದೆ - ಮತ್ತೆ ಅದು ಹತಾತ್ಮಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದು ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಮೇಲಕ್ಕೆರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀನು ದೂರ ಹೋಗುವಿ. ಬಂದು ನಿಮಿಷದ ಹಿಂದೆ ಆ ಕೋಪ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ, ನೀನು ತುಂಬಾ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದ್ದೆ, ನಿನ್ನ ಮನೋಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಇಂಗಿತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ನೀನು ವಿರೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಿ - ಯಾಕೆಂದರೆ, ನೀನು ಸಾಕಷ್ಟು

ಪ್ರಜ್ಞಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಬಿಟ್ಟಬಿಡುವಿ ಮತ್ತು ಅದು ನಿನ್ನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ – ನೀನು... “ನಿನ್ನನ್ನು” ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ, ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ದೇಹ; ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ (ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕು) ನಿನ್ನ ನರೆಯವನ ದೇಹಕ್ಕಿಂತ ಏನೋ ಒಂದು ಬೇರೆಯದು. ಆದರೆ, ಅದೋಂದು ಬರಿ ಬೆಳಕಿನ ಭೂಮೆ, ಕಣಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಅವುಗಳು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿವೆ, ಭೌತಿಕ ಕಣಗಳೂ ಸಹ, ಅವುಗಳು ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಬೇರೆಯವರ ಜೊತೆ ಮಿಶ್ರಣ ಹೊಂದುವ ಒಂದು ತರದ ವಿಕಿರಣದಂತೆ; ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನಾವು ಸೂಕ್ಷ್ಮಗ್ರಾಹಿಗಳಾದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೀಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/53–55

ಏಕತ್ವವು ಏಕರೂಪತೆ ಅಲ್ಲ

ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ತರನಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಇದೋಂದು ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟಿಗೆಂದು ಗೊಂದಲದ ವಿಷಯ! ದೇವರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ತರನಾಗಿ ಕಾಣಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಗೊಂದಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಯೋಗ್ಯ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರು ಒಂದೇ ತರಹದ ವೈಕಿಂಜನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇರಲು ಇದು ತಕ್ಷದಾದ ಶೋಂದರೆಯಲ್ಲ; ಇದು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ತಿಳುವಳಿಕೆಯ, ಏಕತೆಯ, ಪ್ರೇಮದ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವುದಕ್ಕೂ ಪರಿಮಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಆಳವಾದ ನಿಲುವು ಹೊಂದಲು ನೀವು ಹಂಬಲಿಸಬಹುದು – ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹಂಬಲಿಸಲೇಬೇಕು; ಈ ನಿಜವಾದ ನಿಲುವು ಪ್ರತಿ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಬೇರೆಯದೆ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ವಿಷಯದ ಸತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅನ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇರಣೆ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯೆಯ ನಿಜವಾದ ಮೂಲ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ, ಆದರೆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭದ ಆಳವಾದ ನಿಜಾಂಶದ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂರಣತಃ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವರ್ತನೆ,

ಎಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದಂಥಹ ಬಹಳ ಅಗಾಧವಾದ, ಅತ್ಯಂತ ಸಾರಭೂತವಾದ ಸ್ತೋಪನ್ನು ನಾವು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ನಂತರ, ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ ಸಾರಭೂತವಾದ ಸ್ತೋಪನ್ನಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸ್ತೋಪನ್ನಾಗಿ ಸಹ ನಾವು ನೋಡಬಹುದು; ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಾ ಅದು ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, “ಭಾವನೆ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ – ಇದು ಅಸಮರ್ಪಕ ಶಬ್ದವಾದರೂ – ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವವ, ಮೂಲತಃ ಒಂದೆ.

ಆದರೆ, ನಾವು ವಿಷಯಗಳ ಸಾರಭೂತ ಆಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸದ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಶೃಂಗಾರಿಂದ ನೋಡಿದ ಹೊರತು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಅದು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೀ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವಗಳ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಬಹುದಾದ ಸಾಕಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಅಥವಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಳವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶದ ಕೇಂದ್ರದಂತೆ; ಆದಾಗ್ಯೂ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಒಂದೇ ಇದ್ದಾಗ, ಅಭಿವೃತ್ತಿಯು ವೈವಿಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಕ್ರಿಯೆಯು ವೈವಿಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಅದು ಅದರ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಸ್ತೋದ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ವೈವಿಧ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾರಭೂತವಾದ ಪ್ರಕಟವಾಗದ ಏಕತೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ತಂದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಬರೀ ಪ್ರಕಟವಾಗದುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಏಕವು ಏಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದಂತೆ. ನಾವು ಅಭಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ಏಕವು ಬಹುಶ್ವವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಬಹುಶ್ವವೆಂದರೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗಗಳು ಬಹುವಾಗುವುದು.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ: ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಲೇಕ್ಕಿಸದೆ ಆಯ್ದುಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯ ಬಹುಶ್ವದ ಸ್ತೋದ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/407-08

ಚಲನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ

ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಚಲಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಚಲನಶೀಲ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ, ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವು ನಿಮಗಾದಾಗ ಅದು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಚಲಿಸುವಂಥ ಶಕ್ತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುವಿರಿ; ಅದರ ಅರಿವು ನಿಮಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ನೀವು ಅದರ

ಚಲನೆಯನ್ನು ಸಹ ಅನುಸರಿಸುವಿರ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನೋಡುವಿರಿ. ಐಕ್ಯತೆಯ ಅರಿವು ನಿಮಗಾದ ಫೋನ್‌ಗೆಯಿಂದ - ಬಲದ ಇಕ್ಕತೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇಕ್ಕತೆ ಮತ್ತು ಬಯಕೆಯ ಇಕ್ಕತೆ - ಸರಿ, ಯಾವುದು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಅನುಭವ ನಿಮಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ನಿಮಗೆ ಅಪರಿಚಿತರು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ತ್ವಚಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ನೀವು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕೇವಲ ಶೋರಿಕೆಗಾಗಿ ಹೊರತು ನೀವು ಬೇರೆಯವರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಖಿರವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯು, ಬಲದ ಮತ್ತು ಏಕತೆಯ ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಲೋಕ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ.

ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಜಟಿಲವಾಗಿಸುತ್ತದೆ - ಅನುಭವಿಸುವ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕಗಳು ತೀರಾ ರೇಖಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ಏಕಪಕ್ಷೀಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಾಗ ತ್ವರಿತವ ನಾವು ಬಹುತೇಕ ಒಂದಕ್ಕಾಗಿ ಅಸಂಗತವಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ದಾಳಿಗೇಡಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಾರದಂಥಹ ಹಾಗೂ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾರದಂಥ ಒಂದು ಜಟಿಲವಾದಂಥಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುತ್ತವೆ - ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಾವು ಸುಳಿಗಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/55-56

ರಹಸ್ಯ ಏಕತ್ವ

ಶ್ರೀತಿಯ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೆ, “ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಏಕತ್ವದಿಂದ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ”, ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ.

Ibid., p. 98

ಎನಿದು ರಹಸ್ಯ ಏಕತ್ವ?

ಅದು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ (ನಿಖಿರವಾಗಿ) ದೃಷ್ಟಿ ಉಪಸ್ಥಿತಿ.

ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮೂಲತಃ ದ್ಯುವವು ಒಂದೇ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಿಭಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆದಿಸ್ವರೂಪದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಮನಃ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ದ್ಯೇವಿ ಏಕತೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಚೊರು-ಚೊರಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ – ಅಂದರೆ ಏಕತ್ವವು ತನ್ನ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮರು ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವಾಗ ನಮಗೆ ಈ ಏಕತ್ವದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಈ ಏಕತ್ವದ ಅರಿವಿನ ಆನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಈ ಅರಿವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲವೋ – ಅವರು ಈ ಆನಂದದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯಾಂಶ ಒಂದೇ ಆಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಏಕತ್ವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ; ಅದರ ಅರಿವು ನಿಮಗಿರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ: ನೀವು ಜಾಗೃತರಾಗಿದ್ದರೆ, ಆನಂದವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ; ನೀವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಜಾಗೃತರಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆನಂದವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಆದರೆ, ನಾವು ಜಾಗೃತರಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಹೇಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು?

ಅದು ತಂತಾನೆ ರೂಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ, ಅದು ನಿನಗೆ ಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಬೇಡವೋ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ದ್ಯೇವಿ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಒಗ್ಗಟಾಗಿ ಇರುವಿರಿ, ಯಾವುದು ವಿಫಳಿತವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆಯೋ, ಅದು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ಅವನು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಫಳಿಸಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಏಕತೆಯು ವಾಸ್ತವಾಂಶ, ನೀವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮಗೆ ಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಬೇಡವೋ, ಆದರೂ ನೀವುಗಳು ಈ ಬ್ರಹ್ಮತೆಗೆ ಒಳಪಡುವಿರಿ.

ಇದನ್ನೇ ನಾನು ನಿಮಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ: ನೀವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ

ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಟಾಸಗಳಿದ್ದಾಗ್ನೀ ಇದು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಸ್ತುವಾಗಿದೆ; ಒಂದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಕಂಪನಿ ತಾನಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಂಪನಿವನ್ನು ಜಾಗತ್ತೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/75–76

ಈಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಏಕತ್ವವನ್ನು ಪುನಃ ಸಾಫಿಸುವುದು

ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಜೀವಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ, ನಾವು ದಿವ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದೊಂದು ಅಸಾಧ್ಯ ಸಾಹಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ನಂತರ, ನೀವು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿಸಿದರೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಘರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಮತ್ತು ಭಾವಿಸಿದ ಕ್ಷಣಿಂದ ಅಥವಾ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಹ ದೃವವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹಾಗೆಯೇ ನೀನು ದೃವದಲ್ಲಿರುವ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆಗ ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ; ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ, ಅಪ್ಪೇನೂ ಅಲ್ಲ – ಅರೆತೆರೆದರೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಭಿಪ್ರೇತಿ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಹಾಗೆ ಇರುವ ತೀಕ್ಷ್ಣಾ ಬೇಡಿಕೆ ಗರಿಗೆದರಿದರೆ, ಆಗ ನೀನು ಒಳನುಸುಳುವವರೆಗೆ ಆ ತೀಕ್ಷ್ಣಾವಾದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಕಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಒಳನುಸುಳಿದ ನಂತರ, ನೀನು ಏನಾಗಿರುವಿ ಎನ್ನುವ ಅರಿವು ನಿನಗಾಗುವುದು. ಅದನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ನಿಖಿಲವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೀನದನ್ನು ಮರೆತಿರುವಿ, ಸತ್ಯ, ಚಿತ್ರ, ಆನಂದದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಿಂದ ಮರೆವು ಬರುತ್ತದೆ, ತಾನು ಏನಾಗಿರುವೆನೆಂಬುದರ ಮರೆವು; ನೀನು ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವಿ, ನೀನು ಯಾವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ, ಹುಡುಗ, ಹುಡುಗಿ, ಮರುಷ, ಮಹಿಳೆ, ನಾಯಿ, ಕುದುರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ, ಕಲ್ಲು, ಸಮುದ್ರ, ಸೂರ್ಯ; ತಾನೊಬ್ಬ ಬಂಬಿ ದೃವಿ ಮರುಷ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾನೆ – ಯಾಕೆಂದರೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ತಾನೊಬ್ಬ ದೃವಿ ಮರುಷನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಇದ್ದರೆ, ವಿಶ್ವವೇ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲ್ಲ.

ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ (ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ), ವಿಶ್ವದ ಇರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ವಿದ್ಯಮಾನವು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಈ ತಿರುವಿನ ಮುಖಿಂತರ ಇದನ್ನು ಹಾದುಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ, ಇಲ್ಲೋಡಿ, ಬಹುತ್ವದಿಂದ, ವಿಭಜನೆಯಿಂದ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಮನರ್ಸಾಫಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಉನ್ನತ ಗುಣಮಟ್ಟದ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಐಕ್ಯತೆಯ ಬದಲು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಿಳಿದಿರುವ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕತೆಯು ಪರಿಮಾಣವಾದಾಗ, ಏಕತೆಯನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರು? ನಾನು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು, ಅದು ಏನಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲದ ಒಂದು ನೋಟವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗಬೇಕು. ಇದು ವಿಶ್ವದ ಸತ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಬಹುಶಃ ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದಾಗ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹೊರಗೆ ಎಸೆದುಕೊಂಡು ನಂತರ ತನ್ನಡಿಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಣಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಪಡೆದ ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಆನಂದ ಹೊಂದಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕುಶಾಹಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 7/236–37

ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಗೆ ಒಂದು ಆಂತರಿಕ ಪರಿಹಾರ

ಎಷ್ಟುಕವಾದ ನೋಟದಿಂದಲೂ ಸಹ ನಾವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ: ನಾವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಾಗಶಃ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಗಮನವು ಈ ಕಡೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಡೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಲದುತ್ತದೆ, ಆದಾಗ್ಯಾ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳು ಅಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮತ್ತು ವಿಪಶ್ಿನ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಹೊಡುವುದರಿಂದ, ಅವುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಬಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತುಂಬಿತ್ತೇರಿ.

ನೀವು ಇಂಥ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಗೊಂದಲಗಳಿಂದ ದಾಳಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗೆ, ನೀವು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಏಕಮಾತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು (ಪುರುಷ) ನೋಡಿದಾಗ, ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು, ಏಕಪ್ರಜ್ಞ, ಏಕಸಾಮಧ್ಯ - ಅಲ್ಲಿ ಬರಿ ಒಂದು ಐಕ್ಯತೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ - ಮತ್ತು ಈ ಐಕ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಶ್ಯಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಮತ್ತು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾಗಳು ಮತ್ತು... ಅವೆಲ್ಲವೂ ಏನೂ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞಯೋಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಇದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ವಿವೇಕ ನಮಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಮತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವಯಂ-ಕೊಡುವಿಕೆಯ, ಶರಣಾಗತಿಯ, ನಂಬಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಈ ಚಳುವಳಿಯದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಇರುವ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವಿದು: ತದನಂತರ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ನೀವಾಗಬೇಕಾದರೆ... ಅದೆಲ್ಲದರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಬೇಕಾಗ್ದೆಲ್ಲವೂ ಅದು, ಅದು ಒಂದೇ ವಸ್ತು (ವಿಷಯ), ಉಳಿಯುವ ವಿಕ್ಷೇಕ ವಿಷಯ, ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ... ಭಾರುಮಕ ಅಥವಾ ನಿಜ ಆಕೃತಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 11/184-85

ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೃವೀ ಸಮೃದ್ಧಿದಲ್ಲಿ ಭಾಖಿ; ನಿನ್ನನ್ನು ಚಲಿಸುವ ಮತ್ತು ನೀನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೋಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಈ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯೋಂದಿಗೆ ಬದುಕು. ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸು, ಬರಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಪ್ರತಿ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಭಾವನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅಶ್ಯಂತ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಮತ್ತು ತಿನ್ನವಂತಹ ಬಾಹ್ಯ-ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಸಹ; ನೀನು ತಿಂದಾಗ, ದೇವರು ನಿನ್ನ ಮುಖಾಂತರ ತಿನ್ನತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಯ ಬದಲು ಐಕ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/23-24

ಸಮಗ್ರ ಯೋಗ

– ಅನುವಾದ: ಡಾ॥ ಬಲಭಿಮ್ ಭೀಡ, ರಾಯಚೌರು

ಸಮಾಹಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಮುದಾಯಗಳು

ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳ ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಲಕ್ಷ್ಯಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯವು, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ಒಂದೇ ನಮೂನೆಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಒಂದೇ ನಮೂನೆಯ ಬಟ್ಟೆ, ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಆಚರಣೆ, ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಶ್ರೀಯ, – ಇನ್ನೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸಮವಸ್ತು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಒಂದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಏಳುತ್ತಾರೆ, ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಆಹಾರ ಉಣಿತ್ತಾರೆ, ಒಂದೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಮಾನಸಿಕ ಗೊಂದಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಏಕರೂಪತೆಯು ಕೇವಲ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಇದು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಭೂಮಾತ್ರಕ ಏಕತೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಸಮಾಹಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಡೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದು, ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆದರ್ಶ, ಕಾರ್ಯ, ಅದರ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವುದು ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಆದರೆ ಇದು ಕೃತಿಮಾರ್ಗಾರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುವಂತೆ, ನಿಜವಾದ ಸಮುದಾಯವು – ಇದನ್ನು ಅವರು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಮಾಹ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ – ಸದಸ್ಯರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಂತರಿಕ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಭರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೈಜ ಸತ್ಯೇಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ಜೊತೆ ತಾದಾತ್ಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ, ಎಲ್ಲರೂ ತನೋಳಗೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ, ತಾನು ಎಲ್ಲರೊಳಗೂ ಇದ್ದೇನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಹದ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆ, ಇಡೀ ಸಮಾಹದ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ

ಎನ್ನುವಂತಿರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಶರೀರದಪ್ಪ ಆಶ್ಚೀಯ ಎನಿಸಬೇಕು. ಇಂಥ ಭಾವನೆ ಕೃತಕ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿರದೇ ಅಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೂಡ ಗಾಡ ಅನುಭವ ಆಗಬೇಕು.

ಆದರೆ ಇಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯಾನಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಅಥವಾ ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ವ್ಯಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಾಧನೆ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ, ಇಂಥ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವುದೇನೇಂದರೆ ವ್ಯಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಗತಿ ತುಸು ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ, ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ದೇಸೆಯಿಂದ ತುಸು ಹಿನ್ನಿಂದ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮೂಹದ ನಡುವೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ಸಂಬಂಧ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಮೀರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಹಾರಾಗಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯೋಗ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಷ್ಟ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಹಜ ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾರಾಗಲು, ಮುಕ್ತನಾಗಲು ಯಶ್ಸಿಸಿದರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ತನ್ನ ಅವಕ್ಷೇತನದ ಸ್ತರದಲ್ಲಾದರೂ ಇಂಥ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಣ್ಣಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಅಂಥ ಬಂಧನ ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತದೆ, ಅವನ ಪ್ರಗತಿಗೆ ತಡೆಯುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ, ಮೋಹ-ಅಕರ್ಷಣಗಳ ಬಂಧನವನ್ನು ಕಳಚಿ ಹಾಕಿಬಿಡಲು ಯಶ್ಸಿಸಿದರೂ, ಅವನ ಸಾಧನೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ವಿಕಾಸದ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುಂಚೊಣಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವನು ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಅವಲಂಬನೆಯು ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಗೆ ಅಂದರೆ, ಯಾವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೇ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಲು, ಕೆಲಸಲ ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅಂತೆಯೇ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಎರಡೂ ಪ್ರಕಾರದ ಚಲನೆಗಳೂ ಅವಶ್ಯಕ. ವ್ಯಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಇಡೀ ಮಾನವ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚರಕ್ಕೆ ಎತ್ತರಿಸಲು ಪೂರಕವಾಗಿರಬೇಕು. ವ್ಯಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ

ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವರಡನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲು ಕಟ್ಟಬ್ದವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಥ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಗತಿಯು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಹೆಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಬಲವಡಿಸುವುದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 9/141–42

ಸಾಮೂಹಿಕ ಗುಂಪುಗಳ ಶಕ್ತಿ

ಕೆಲ ವೈಕೀಗಳು ಒಂದು ಆದರ್ಥ, ಒಂದು ಬೋಧನೆ, ತಾವು ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಉದ್ದೇಶ, ಒಂದೇ ಸಂಕಲ್ಪ, ಒಂದೇ ಅಭೀಪ್ರೇ, ಒಂದೇ ನಂಬಿಕೆಯ ಸ್ತುತಿ ಅವರು ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗುರಿಯು ಹಿರಿದಾಗಿದ್ದ ಸಂಘಟನೆಯೂ ಜೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಗಮನಾರ್ಥ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಲ್ಲವು. ವೈಕೀಗಳ ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಮೂಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಆಗುವುದು. ಇಂಥ ಗುಂಪುಗಳು ಉಳಿದ ಎಷ್ಟೋ ಗುಂಪುಗಳಿಗಿಂತ ಬಹುಪಾಲು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿರುವಂಥ ಕುರುಡು ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವ ತೀವ್ರತೆ, ಉದ್ದೇಶಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶದ ಅರಿವು ಇರುವ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಂಘಟನೆ, ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ನಾವು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಆವಾಗಾವಾಗ ಕಾಣುತ್ತೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಅವುಗಳ ವೈಕೀಕೆ ಕೆಲವು ಬಹುಕಾಲ ಬದುಕಿವೆ, ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಹು ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಬೀರಿವೆ. ಆದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಥ ಗುಂಪುಗಳು ಯಶಸ್ವಿ ಕಾಣುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಗುಂಪುಗಳಿಗಿಂತ ಯಾರೋ ಕೆಲ ವೈಕೀಗಳು ಖ್ಯಾತ ಬಾಗುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಸಮೂಹಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ನೋಡಲ್ಪಡುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅಂಥ ಗುಂಪುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲಿಗಳಾಗುವುದೂ ಉಂಟು. ಎಷ್ಟೋ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಕ್ರಾರ್ತ ಹಿಂಸೆಗೊಳ್ಳಬಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿದ್ದೂ ಉಂಟು - ಅದೂ ಯಾವ ಸಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೇ! ಏನಾಕಾರಣ ಅಜ್ಞಾನದ ಕೃತ್ಯಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ

ನಾಶವಾಗಿರುವುದುಂಟು... ಕೆಲವೊಂದು ಅರೆ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಅರೆ ಸಾಹಸದ ಗುಂಪುಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುರಿ, ನಂಬಿಕೆ, ಮತ ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ಜಾಗತಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದ್ವೀ ಇದೆ. ಅಂಥವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಷ್ಟ.

ಆದರ್ಥವಾದ ಸಂಘಟನೆ ಹೇಗೆರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಏಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ಗುರಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದೇ ಸಂಕಲ್ಪ ಇರುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಅಂತರಿಕ ಸಾಧನೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ, ಅಂತರಿಕ ಏಕತೆ, ಉದ್ದೇಶ, ಪ್ರೇರಣೆ, ಅಭಿಃಪ್ರೇ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯದ ಅನುರೂಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸುಸಂಬಂಧ ಸಂಘಟನೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಉಪಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಗುಂಪುಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿವೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಅಂತಹೀ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಅತಿ ಸರ್ತಕ ಉಪಕರಣಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವೈಕೆಯಂತೆ ಅಪ್ರೇ ಸುಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೂರಾರು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುವು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ವೈಕೆಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸಿದಾಗ, ಇಡೀ ಗುಂಪಿನ ಗುಣಾತ್ಮಕತೆಯು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವೈಕೆಯ ಗುಣಾತ್ಮಕತೆಗಿಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆಗಿರುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ, ಪ್ರಜಾಭಾಷಾರ್ಥಕವಾಗಿ, ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ವೈಕೆಯ ಕಾರ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೂಡ ನೂರಾರು ಪಟ್ಟ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 9/369–70

ಪ್ರತಿನಿಧಿ – ಗುಂಪು

ಒಬ್ಬ ವೈಕೆ ತಾನೋಬ್ಬನೇ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅಂತರಿಕ ಪ್ರಜಾಭಾಷಾ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಅನಂತನಾಗಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ

ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಸಮೂಹ ಎಂದು ಒಂದಾಗ, ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸೀಮಿತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು ಆದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಮಿತಿ ಎಂದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅನಂತನಾಗಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೀಮಿತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅತಿ ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವೈಕಿಂಜಾದರೂ ಬೇಕು.

ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹನ್ಸೇರಡು ಜನ ಸಾಧಕರು ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲ, ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಒಂದು ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಗುಂಪಾದರೂ ಬೇಕೆಂಬೇಕು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ.. ನಿಮಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನೀವು ಇದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ಕರಣ, ಆದರೆ ನೀವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಕರಿಣಿ, ಒಂದೊಂದು ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿರಿ. ಮತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲೇಬೇಕು, ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕರಿಣಿತೆಗಳು ಎದುರಾಗುವುದು. (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಗುತ್ತಾರೆ) ನಾನೆಲ್ಲೋ ಬರೆದಿರುವಂತಿದೆ... ಬಹುಶಃ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.. ಕರಿಣಿತೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಅಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನೇ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಅಸಾಧ್ಯ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೇ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವೈಕಿಂಜೂ ಒಂದು ಅಸಾಧ್ಯತೆಯೇ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಅಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಗೆಲ್ಲಲೇಬೇಕು, ಪರಿವರ್ತಿಸಲೇಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಸಾಧ್ಯಗಳು ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುವುದೋ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಆ ದಿವ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು.

ನಾನು ಈಗ ತನು ಸೌಮ್ಯವಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕರಿಣಿತೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕಂದರೆ ಅದು ಈಗ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಕೂಡ, ನಮ್ಮ ಗುಂಪು, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆದ ನಂತರವೂ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು “ನಾನು ಯೋಗ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನಾನು “ಒಹ್, ಬೇಡ. ಇದು ಅತಿ ಕರಿಣವಾದುದು. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗಂತ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಕರಿಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೇ ಹಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದಲಾಗಿ “ನನಗೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆ, ಕರಿಣತೆಗಳು ಇವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ, – “ಇಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಬಹುದು” ಮತ್ತು ಅದು ಸತ್ಯ ಕೂಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವ್ಯೇಯಕಿಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ತೊಂದರೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಸಂಘರ್ಷ, ಸಂಪರ್ಕ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದೊಂದು ಕರಿಣ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ತರಹ. ಸರಿಯಾಗಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು ದುಸ್ತರವಾಗಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ತಲೆದೊರುತ್ತದೆ. ಏನನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಿರೋ ಅದನ್ನೋ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ದಿಗ್ಭವಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ನಿಮ್ಮಡೆಗೆ ಚೊಟ್ಟಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ತುಂಬ ಬಿಕ್ಕಣಿನ ಪರಿಸ್ಥಿ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಏನು ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಿರೋ ಅದೇ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಿಮಗಾಗಿ ಯೋಗ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿರುತ್ತೀರಿ. – ಅದೂ ನೀವೇ ಸ್ವಯಂ ಆಗಿ, ಯಾರೂ ಬಯಸದೇ ಇದ್ದರೂ ಇತರರ ಸಲುವಾಗಿ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ.

ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ

ಮಾನವನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹೊಂದರೆ, ಅಸಾಮರಸ್ಯ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಯಾತನೆಗಳ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಅಹಂ, ಅದರ ಬಯಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವಾಗ, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಅಹಂದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗದೇ ಹೋದರೆ, ಅದರ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಂದ ದೂರಾಗದೇ ಹೋದರೆ, ತನ್ನ ಅಹಂನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ ಇರಿಸಲು ಕಲಿಯದೇ ಹೋದರೆ ಅವನ ಅಹಂ ಅಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿರುವುದೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದು, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಂದು ರೀತಿಯ ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸುವುದು, ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಬಿಡುವುದು.

ಈ ರೀತಿ ಅಹಂನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ತುಂಬ ನಿಧಾನವಾದ ಹಾಗೂ ಕರಿಣವಾದ ಕೆಲಸ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಾ ಜಾಗ್ರತ್ತವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಬೇಕು. ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿರಬಹುದು, ಕೆಲವರಿಗೆ ತುಂಬ ದುಸ್ತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಾವೆಲ್ಲ ಈ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವುದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಜಾನ್ ಶಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲೆಂದು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದರುವ, ಹೆಚ್ಚು ಏಕತೆ ಹೊಂದಿರುವ, ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮ ಸ್ವರೂಪ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಲ್ಲ ಸಮೂಹವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮುದು.

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಇರುತ್ತೇನೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನ್ನ ಸಾನ್ವಿದ್ಯವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅಹಂನ ಹೇಳೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವು ಈಗ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಆಧಾರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಬೇಕು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೋ ಹಾಗೂ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅವರಿಗಂತೂ ಇದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಮುಂದಾಳುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಮಾದರಿ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ತಮ್ಮ ಕಾಳಜಿಯ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೆಲ್ಲ

ಇದ್ದಾರೆಯೋ, ಅವರೆಲ್ಲ ಯಾವ ಸನ್ಯಾಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುರೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ತಾವು ಮೊದಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಅವರು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಳ್ಳಿವರಾಗಿರಬೇಕು, ಸಹನಶೀಲರಾಗಿರಬೇಕು, ತಾಳ್ಳಿ–ಯುಳ್ಳಿವರಾಗಿರಬೇಕು, ಅನುಕಂಪವುಳ್ಳಿವರಾಗಿರಬೇಕು, ಸಹೃದಯರಾಗಿರಬೇಕು, ಕೇವಲ ತಮಗೆ ಮಿಶ್ರರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ಅಹಂದಿಂದ ದೂರ ಇರಬೇಕೆಂದ್ಲೂ, ಬದಲಾಗಿ ಇತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರನ್ನು ಅಧ್ಯೇಯಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಜೀವರ್ಯಾದಿಂದ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು.

ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಖಾಯಿಸಬಲ್ಲಿರಿ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಏಕತೆ ಇಲ್ಲ, ಅವುವಸ್ಥೆ ಇದೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲ ಈಗ ಮಾಯವಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ತ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಅನಂದಗಳು ಮನೆ ಮಾಡಿವೆ ಎಂಬುದು ಅರಿವಾಗುವುದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/355–56

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಬದುಕು

ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡದೇ ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣ ತಾನೇ ನಿರ್ಧರಿಸದೇ ಬೇರೆಯವರು ವಿಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಧವುದಲ್ಲವೇ?

ನೀವು ಒಂದು ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಅಧವಾ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಇರಲು ಬಯಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನೀವು ಆ ಸಮುದಾಯದ ಅಧವಾ ಗುಂಪಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ನೀವೇ ಒಂದು ಅವುವಸ್ಥೆಯ ಗೊಂದಲದ ಅಂಶವಾಗಿ ಬಿಡುವರಿ.

ಆದರೆ ಅಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಚ್ಛಾ ಮೊರ್ಚಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದು ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಹಾನಿಯಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/256

ಸಂಯಮವಿಲ್ಲದ ಮಾತಿನಿಂದಾಗುವ ಹಾನಿ

ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಮಾತನಾಡುವುದು ತುಂಬ ಕೆಟ್ಟಿದಾದ ಹರಟೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ.. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೇಳಿ ಆಗಿದೆ, ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ವ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲ ಪದೇಪದೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದುರಾದ್ಯಷ್ಟ ಯಾವ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಾಮವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನೋಯಿಸಲೆಂದೇ ಆಡುವ ಕಾಡು ಹರಟೆ, ಸುಳ್ಳಾ ಸುದ್ದಿ ಹಜ್ಬಿಸುವುದು, ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತನಾಡಿ ಸುಖ ಪಡೆಯುವುದು. ಯಾರು ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಯಮ ರಹಿತ ಕಾಡು ಹರಟೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನೇ ಕೆಳಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಇಂಥ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಮಾತಿಗೆ ಕೆಟ್ಟಿದಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡುವುದು, ಅವಾಚ್ಯ ಪದಗಳಿಂದ ನಿಂದ ಮಾಡುವುದು, ಇದೆಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಇದ್ದಂತೆ – ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ.

ನಾನು ಈ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ನೀವು ಇದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪಟ) 9/144 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಕಾಸ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯವು ಆತ್ಮದ ಸತ್ಯವೇ ವಿನಃ ಬುದ್ಧಿಯ ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಅದು ಗಣಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಹಾಗಲ್ಲ, ತಾರ್ಕಿಕ ಸೂತ್ರವಲ್ಲ ಅದು. ಅದು ಅನಂತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸತ್ಯ, ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಏಕನಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಅದು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಅನಂತತೆಯ ರಚನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಕಟನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ, ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ಅನೇಕ ದಾರಿಗಳಿರುವುದು ಸಹಜ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯ ಕೂಡ. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ದಾರಿಗಳಿರುವುದು ಆತ್ಮವು ತಲುಪಲಿರುವ ಸತ್ಯವು ಜೀವಂತ ಸತ್ಯವೇ ಹೊರತು ಒಂದು ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ

ಬಂಧಿಸಿದಬಹುದಾದ ನಿರ್ಜೀವ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರುತಪಡಿಸುವುದು. ಸತ್ಯವೆಂಬುದೊಂದು ಕರಿಣ ಬೌದ್ಧಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಅದು ಬಂದೇ ಬದಿಯುಳ್ಳ ಸತ್ಯ, ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು, ಉಳಿದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಲೇಯಿವಂಧದು, ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅದಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಆಗ ಅದು ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಹೊರತಾದ ಕೇವಲ ಭೌತಿಕಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವ ಅನ್ಯೈತಿಕ ಅಥವಾ ಅಲೋಕಿಕತ್ವ ಎಂದರಾಗುವುದು.

ಮಾನವನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಂತಗಳಿರಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯಿಯ, ಪ್ರಜ್ಞಿಯ, ಪ್ರಾಣಿದ ಸ್ಥಾವರದ, ವಿಚಾರಗಳ ಮತ್ತು ವೈಕಿಂದ ಅನೇಕ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಅಥವಾ ರಚನೆಗಳಿರಲೇಬೇಕು. ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಉಪಕರಣವಾಗಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಭಾವ ಅಥವಾ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದು ಬದುಕಿನ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ವಿಧಾನವು ಸಾಧಕನ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನುನುಸರಿಸುವ ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿರುವುದು ಕೂಡ ಸಹಜವೇ, ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಇರಲೇಬೇಕು. ಅಷ್ಟಲದೇ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಭೂತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಸಹ ಬಂದೇ ರೀತಿ. ಏಕತಾನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅದು ಮೂಲಭೂತ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಪರಾತ್ಮರವಾದ ಪರಮ ಆತ್ಮ ಬಂದೇ, ಏಕ್ಕೆಕವಾದುದು, ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಅನೇಕ ಜೀವಾತ್ಮಗಳು ಅನೇಕ. ಆತ್ಮದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯತೆಯಂತೆ ಅದರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವ-ಪ್ರಕಟಣೆ ಕೂಡ ಅನಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯತೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಿಯಮ. ಅತಿಮಾನಸಿಕ ಏಕೀಕರಣ ಅಥವಾ ಸಮಗ್ರ ಏಕತೆಯು ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸಾಫಿಸಲೇಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪರಾತ್ಮರ ಆತ್ಮದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 22/919-21

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸೇವೆ

ಈ ಪ್ರಾರಾಗ್ರಾಂ ಅರ್ಥವೇನು? “ಸತ್ಯ ಸೀಮಾತೀತವಾದ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಏಕ್ಕೆಕ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ, ಇದೀ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಭುವಾಗಿದೆ.

ಯಜಮಾನನಂತಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅನೇಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳ ಶ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವಾಗ ಪ್ರೇಮವೇ ಸೇವೆಯ ಆತ್ಮಂತಿಕ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ.”

Thoughts and Glimpses, SABCL Vol. 16, p. 386

ಮೇಲ್ಮೈಟಕ್ಕೆ ಇವೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ಹಾಗೂ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಭಾಷ್ಯತಃ ಯಾರೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಎರಡನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದಾಗಿಸಬಲ್ಲ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಖಮಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಂರಚಿಸಬಲ್ಲ ಮನಃಸ್ಥಿ ಒಂದಿದೆ.

ಸ್ವತಂತ್ರವೆಂಬುದೊಂದು ಆಂತರಿಕ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಸತ್ಯಯ ಸಮಗ್ರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅದು ಬೇಕೆಬೇಕು. ಸಾರತಃ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೀಯ ಪರಿಮಾಣ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಏಕತೆ, ಪರಾತ್ಮರನೊಂದಿಗಿನ ಏಕತೆಯ ಅನುಭವ, ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಕ್ಕೆಕ ಮೂಲದ ಅರಿವು, ಮತ್ತು ಸಾಧಕತೆಯ ಅನುಭವ ಕೊಡ ಹೋದು. ಆದರೆ ಈ ಏಕತೆಯು ಅನೇಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ - ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಅಭಿವೃಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಅದರ ಮೂಲಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೊಂಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅಂಥ ಪರಿಮಾಣವಾದ ಕೊಂಡಿಯು ‘ಪ್ರೇಮ’ವೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರೇಮದ ಮೊದಲ ಲಕ್ಷಣವೇನು? ಸೇವೆಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಿಸುವುದು. ಅದರ ಸ್ವ-ಸೂಳತ್ವ, ತೊಕ್ಕಣದ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಯಿ ಏನು? ಸೇವೆ-ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಆನಂದದಿಂದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು.

ಆದರಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಎರಡೂ ಅವುಗಳ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧಕಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಮಾರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪರಾತ್ಮರ ಸತ್ಯದೊಡನೆ ಪರಿಮಾಣವಾಗಿ ಸಂಯೋಗ ಹೊಂದಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪರಿಮಾಣ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿಕ್ಕಬಲ್ಲದು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಜ್ಞಾನಿಣತೆ, ಇವೇ ನಿಜವಾದ

ಬಂಧನ, ಇವು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅಸಮರ್ಥರನಾಗಿ, ಸೀಮಿತರನಾಗಿ, ದುರ್ಬಲರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಮಾತ್ರ ಅಜ್ಞಾನ ಇದ್ದರೂ ಸಾಕು ಅವನು ಸೀಮಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಲಮಾತ್ರ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನತೆ ಇದ್ದರೂ ಸಾಕು, ಅದು ಸೀಮಿತತೆಗೆ, ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಪರಾತ್ಮರ ಸತ್ಯದ ಜೊತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂಯೋಗ ಹೊಂದಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವಿಕರೆಯನ್ನ ಸ್ವಯಂ ಸ್ಥಾರವಾದ ಸಮರ್ಪಣೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವುದರಿಂದಲೂ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರೇಮದ ಕಾಲಿಕೆ. ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಪ್ರೇಮದ ಮೊದಲ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಸೇವೆಯೇ.

ಅಂತೆಯೇ ಪರಾತ್ಮರ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅದರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ, ಅಜ್ಞಾನ, ಅಚ್ಯೇತನಗಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವನೆಯು-ದಾಸ್ಯವು-ನಿಜವಾಗಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಪ್ರೇಮಮೂರಿತವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಪ್ರೇಮದ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಏನನ್ನೋ ಹೇರಿದಂತೆ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಜೀವನದ ಜಕ್ಕದ ಜಲಾಖಣಿಗಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಕ್ರಿಯೆಯಂತಾಗಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯ ಕುರುಹಾಗಿ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟದೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಅದು ವಿರೂಪ, ದುಃಖಪ್ರದ ಅವಮಾನಾಸ್ಥದವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ನಿಜವಾಗಿ ಅರಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅನಂದದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತೋ ಅದು ಅಸಹ್ಯ, ಕುರುಪ, ವಿಷಾದಕರ ಬಂಧನವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಅನಿಸಿಕೆ, ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯದ ಅಗತ್ಯದ ಬಯಕೆ ಕೊಡ ಇದರಿಂದಾಗಿ ವಿಕೃತವಾಗಿದೆ. ಅದೊಂದು ರೀತಿಯ ಶೈಫಲ್ಯ ಮಾರ್ಪಟಿದೆ, ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯದ ಹಸಿವು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ವಿಘಟನೆ, ಪ್ರಶ್ನೆಕರೆ, ನಿಜವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಯ್ದು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂಥದಾಗಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 9/50-51

ಉಚ್ಚ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ನಿಯಮ

ಪ್ರಾಣಿಕದ ಇಚ್ಛೆಯು ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ತಲೆ ಭಾಗಿದಾಗ ವ್ಯೇಯಕೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಜೀವನ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ

ಎರಡೂ ಶಕ್ತಿಗಳು ತಮಗಿಂತ ಹಿರಿದಾದ, ಅತಿಮಾನಸಕ್ಕೆ ಶರಣಾದಾಗ, ಮಾನವನ ಜೀವನ ತನ್ನತನವನ್ನು ಮೇರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಅತಿಮಾನವನ ಬದುಕು ಹೊದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಜೀವನದ ನಿಯಮವು ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಸತ್ಯೇಯ ಹೃದಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ದೃವೀ ನಿಯಮ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನವನ್ನು ಆಖತ್ತದೆ. ಆ ದೃವೀ ನಿಯಮವು ಅಭಿವೃಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಏಕತೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಈ ನಿಯಮವು ಉಜ್ಜ್ವಲವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯದ ನಿಯಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವಂತ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಂದ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನು ಎಲ್ಲ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಪರ ಗುರಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ನಡೆಯು ಮೂರಣತಃ ನಿರಾಶಿ ನಿರ್ಮಾಮತ್ವದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ, ಅದು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬೇರನ್ನಾವುದೋ ಉದ್ದ್ರೂಪ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿರಬಹುದು, ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಧ್ಯಾದ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೂರಣತಃ, ಸರಳ, ಆನಂದ ಹಾಗೂ ಪರಾತ್ಮರ ನಿಯಮದನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಧೇಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು, ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ಬಹುಮಾನದ, ಪರಿಣಾಮದ ಆಶೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಹುಮಾನವೆಂದರೆ ಇಂಥ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆನಂದವೇ, ತನ್ನಾಳಗೆ ದೃವೀ ತತ್ವದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞ ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮನೀಕರಿಸುವುದೇ.

ಈ ರೀತಿ ತಾದಾತ್ಮಕರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅತಿಮಾನವನು ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನಾಳಗೆ ದೃವೀ ನಿಯಮವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ದೃವೀ ನಿಯಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ತಾನು ತಾದಾತ್ಮಕ ಹೊಂದುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ತಾದಾತ್ಮಕ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಏಕತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ, ಕೇವಲ ಸಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿದ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಆಕಾರಗಳ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಏಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಆಗ ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ ಅಥವಾ

ಶರೀರ ಆಗಿ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಅವೇಲ್ವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ, ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಆಧಾರಭೂತವೂ, ಆಶ್ರಯವೂ ಆಗಿರುವ ಆತ್ಮ, ಶಾಂತ, ಮೌನ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆತ್ಮವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಆತ್ಮವು ಎಲ್ಲ ಜೀವ, ಜೀವಿ, ಶರೀರ, ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನಾಳಗೆಯೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಆತ್ಮವೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ, ಅದೇ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಏಕೈಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅನುಭವ ಅವನಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಅಭಿಖ್ಯಾತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆತ್ಮಗಳು ಆ ಏಕೈಕ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜೀವಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನೆಡುರು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ವಿಚಿತವಾಗುವುದು. ಅವನು ಆ ತತ್ವಾನಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗಿ ಬಿಡುವುನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ, ಶರೀರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಾತ್ಮರ ಆತ್ಮದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳೇ ಹಾಗೂ ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವ ಇತರ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ ಹಾಗೂ ಶರೀರಗಳು ತನ್ನ ಸ್ವಂತದವುಗಳೇ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞಾಗೋಚರಿಸುವುದು, ಜಾಗ್ರತವಾಗುವುದು – ಎಲ್ಲ ಭೌತಿಕ ಏಕಕೆಯ ಅರಿವು ಅವನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಜಾಗ್ರತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ ಶರೀರವೂ ತನ್ನದೇ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುವುನು. ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗುವುನು. ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಅವನು ತನ್ನನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನು ತನ್ನಾಳಗೇ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಅವನು ನಿಜವಾದ, ಪರಿಮಾಣವಾದ ಏಕಕೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 2/167–68

ನಮ್ಮ ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಿಯಮಗಳು, ನಡತೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಇರಲೇಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಯಸುವಿರಿ?

ತಾಳ್ಮೆ, ಸಹನೆ, ಜೀದಾಯ್, ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವ, ಅಂತರ್ಫಾಷ್ಟಿ, ಪ್ರಶಾಂತ ಹಾಗೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ದೃಢತೆ, ಅಹಂನ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೆಲ್ಲುವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಅದು ಕರಗಿಹೋಗುವರೆಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬೇಕೇಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು – ಶತಮಾನದ ನೋಟ

– ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು

ಭಾಗ 2

ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಉಮ್ಮೆಗಳಿಸಿ ಏಳುವ ಪ್ರತಿಫಲಿಸೇತನದ (ತನ್ನನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರಹಾಗಿ ಪರಿಪರ್ವನೆಗೊಳಿಸಿಂಬ) ಕರೆ, ಮತ್ತದಕ್ಕೆ ಪರಮಪುರುಷನ ಅನುಮತಿ, ಇವರಡರ ನಡುವೆ ಸಂಧಿಕಾರ್ತಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಭಗವತೀ ಮಾತೆಯ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ಬಲ.”

“ಯಾರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅನಿಬಂಧವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀತನದ ಪ್ರತ್ಯಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಭಗವಂತನು ತನ್ನನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವನು. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಯತ್ತವಾಗಿರುವವು ಆ ಪ್ರಶಾಂತಿ, ಆ ಪ್ರಕಾಶ, ಆ ಶಕ್ತಿ, ಆ ಅನುಪಮ ಸುಖ, ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಆ ವೃತ್ತಾಲ್ಕು, ಆ ಜ್ಞಾನದ ಉತ್ತಂಗತೆಗಳು, ಆನಂದದ ಸಾಗರಗಳು.”

***

(ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಯೋಗಿಕ ವಚನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಬೇಂದ್ರೇಯವರ ‘ಶ್ರೀಮಾತಾ’ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.)

ಅವವಾದಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬರುವ ಅನುಭವವನ್ನು ನಿರಂತರ ನಿಯಮ- ವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಆಚೆಗಿನದನ್ನು ಈಚೆಗೆ ದಿನಬಳಕೆಯ ನಿದಿಧ್ಯಾಸ ರೂಪಕ್ಕೂ ತರುವುದೇ ನಮ್ಮೆ ಯೋಗದ ಸಾರವಾಗಿದೆ.

***

ಜೀವನ ತ್ವಾಗ ಮಾಡದೆ, ಹಿಂಸೆ ನಡೆಯಿಸದೆ, ಜೀವಾನಂದವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸದೆ, ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಣೆಯದೆ ಈ ಯೋಗಸಾಧನೆ ನಡೆಯುವುದು.

***

ಸರ್ಕಲ ಭಾವಗಳಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಪರಮೋಚ್ಚವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು – ಇದೇ ‘ಯೋಗ’.

***

ದಿವ್ಯಪುಷ್ಟಿಯ ವೃಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ನಮ್ಮ ಯೋಗದ ಸಕಲಾರ್ಥ.

***

ನಮ್ಮ ಯೋಗವು ನಮಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ; ಅದು ಭಗವಂತನ ಶ್ರೀತ್ಯಧರವಾಗಿ ಇದೆ.

***

ಪರಿಮಿತವೂ, ಬಾಹ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ಆದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಪಟ್ಟದಿಂದ ತಳ್ಳಿ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆವಾಸಕ ಈಶ್ವರನನ್ನಾಗಿ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟುವುದು ನಮ್ಮ ಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

***

ಮಾನವಹೃದ್ಯತನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತನ್ನ ಭಾವದಿಂದಲೂ, ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ತನ್ನ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವುದು – ಇದೇ ಯೋಗ.

ಭಗವತ್-ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಯೋಗ. ಅದೇ ಪರಮ ಧ್ಯೇಯ, ಉತ್ತಮ ಉಪಯೋಗ.

***

ಮಾನಸಿಕ ನಿಯಾಮಕಕ್ಷೆ ಬಿಟ್ಟು ಉಂಟು ದಿನಾಂಕದ ನಿಯಾಮಕಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

***

ಸದ್ಗ್ಯಾಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾನವಮಾತ್ರೆಲ್ಲರೂ ‘ಯೋಗ’ವನ್ನೇ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಚಿಗಿನ ಪುರುಷಾವಾರದತ್ತ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಲು ‘ಯೋಗಕ್ಕಿ’ಯೇ ಬೇಕು.

***

ಸನಾತನದೊಡನೆ ಒಂದಾಗುವುದೇ ಯೋಗದ ಧ್ಯೇಯ; ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದಿವ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಅಡಕವಾಗುವವು.

***

ಸ್ವಾಧಾವತಃ ಎಲ್ಲ ಯೋಗವು ನೂತನ ಜನ್ಮವೇ.

***

ಸಾತ್ತೀಕ ಉಲ್ಲಾಸ, ಶಮ, ವಿಶ್ವಾಸ ಇವು ಈ ಯೋಗದ ಸಾಯಿವೃತ್ತಿಯಾಗಬೇಕು.

***

ಬರಲಿರುವ ಮಾನವ ಧರ್ಮ, ತತ್ತೀರಣೆಯಿಂದ ತಲೆಯೆತ್ತುವ ಜಾಗತಿಕ ರಾಜ್ಯವೃವಣ್ಣ, ಪರಿವರ್ತಿತ ಮಾನವ ಕುಲದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಎನ್ನುವರದನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕೆಲವು ಉತ್ತಿಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

“ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮತ್ವ, ಐಕ್ಯ ಇವು ಆತ್ಮನ ಸನಾತನ ಲಕ್ಷಣಗಳು. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮಾನವನ ಜೀವಾತ್ಮ (Soul) ಎಚ್ಚರಾಗಬೇಕು, ಮಾನವನು ತನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ - ತನ್ನ ಅವಂಕಾರದ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತಲ್ಲ - ಬಾಳುವಂತಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು; ಇದುವೆ ಧರ್ಮದ ಅಂತರಾರ್ಥ. ಈ ಮೆಟ್ರಿಗ್ ‘ಮಾನವ ಧರ್ಮ’ ಬರಬೇಕು; ಆ ಮೇಲೆ ಈ ಧರ್ಮತತ್ವ ಮಾನವ ಕುಲದ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಸಾಫಲ್ಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬುದು.”

“ಮೊದಲು ಮಾನವ ಕುಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಐಕ್ಯನುಭಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು; ಅದು ಮಾನಸಿಕ ಐಕ್ಯಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುವುದು. ಈ ಮಾನಸಿಕ ಐಕ್ಯ ಯಾವುದೇ ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಥವಾ ಬಾಹ್ಯ ವಿಕರೂಪತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸದು. ಆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಐಕ್ಯಭಾವವು ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಏಕೀಕರಣದ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಉಪಕರಣಗಳೊಡನೆ ನಿಗದಿತವಾಗಕೂಡದು; ಆದರೆ ವಿಮುಕ್ತವಾದ ಆಂತರಿಕ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ವಿರಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆದರಂತೆಯೇ ವಿಮುಕ್ತ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವಾಭಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸುಭದ್ರ ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾನವೀಯ ಜೀವನದ ಏಕತೆ ತಾನಾಗಿ ಬಂದೇ ತೀರುವಂತಾಗುವುದು. ಇದು ಉಚ್ಚತರ ಮಾನವೀಯ ಜೀವನ ಸರಣಿಯು ಉದ್ಘಾತವಾಗಲು ತಳಹದಿಯನ್ನೂದಿಗಿಸುವುದು.”

“ಕೊನೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಜಾಗತಿಕ ಸರಕಾರದ ರಚನೆ. ಪರದಾಸ್ಯ. ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹೇರಿದ ವಿಷಮತೆ, ಬಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಗ್ಗೆಕೊಂಡಿರುವುದು

ಇವಾವುವೂ ಇರದ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇಂತಹ ಸರಕಾರದ ರೂಪವಾದರೆ ಅದು ಅತಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಾಧನೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಹುದಿನ ವರ್ಷಗಳಾದಲ್ಲಿರಲು ಬಯಸಬಹುದು; ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾನಸ್ಥಂಥೆ ಇರುವುದು.”

“(ಜಗದ್ದಲಯದಲ್ಲಿ) ಈಗ ಮೂಡುತ್ತಿರುವ ಬೆಳಕು ಹೆಚ್ಚಿದರೆ, ದಿವ್ಯಜೀವನದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿಂದ ವೃತ್ತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆದರೆ, ಮುತ್ತಿವರು ಯೋಗ್ಯ ಮಾರ್ಗದ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಆಗ ಮಾನವನ ಆತ್ಮಚೈತನ್ಯ - ಯಾವುದು ಈಗ ಒಳಗಡಗಿಕೊಂಡ ದಿವ್ಯತೆಯಾಗಿದ್ದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಹೊಂದುವ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದೋ ಅದು - ಇನ್ನೂ ಅದ್ವಯವಾಗಿರುವ - ಅನೂಹ್ಯವಾಗಿರುವ ದೇವತಕ್ಕಿಯ ಅವಶಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೂರಣತೆಯಿಂದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಳಿದು, ಮಾನವ ಕುಲದ ಆತ್ಮವನ್ನೂ, ಅದರಂತೆಯ ಯಾರಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಆ ಶಕ್ತಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರುವವೋ ಅಂತಹ ಧನ್ಯ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು. ಆಗ ಆ ಪ್ರತೀಕ್ಷಿತ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮೂರಿಗೊಳ್ಳುವುದು; ಅದು, ಮಾನವ ಜೀವಿತವು ತನ್ನ ಇಂಗಿತ ಇತಿಮಿತಿಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಆ ವಿಶಾಲತರ-ಪವಿತ್ರತರ ಕ್ಷಿತಿಜಗತಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಡುವಂತೆ ಮೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು; ಆಗ ಈ ಪಾರ್ಧಿವ ಜೀವನದ ಉತ್ಸಾಂತಿ ತುಂಬಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಉಂಟು ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ, ದಿವ್ಯಜೀವನದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಹೆಚ್ಚಿಯನ್ನು ಇಡಲು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಆಗ ಹೊಳೆಯಿದ್ದು ಬಂದುದು ದೂರದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಆ ಭವ್ಯ-ದಿವ್ಯ ಪ್ರಗಮನ-ಸಂಕ್ರಮಣದ ಅಸ್ವಾಸು ಸೂಕ್ಷನೆಯಾಗಿತ್ತೇಂಬುದು.”

***

ಈ ಮಹಾಪರಿವರ್ತನೆಯ ದಿವ್ಯದರ್ಶನದ ಕೆಲವಾದರೂ ರೂಪರೇಷೆಗಳನ್ನು ನಾವಿದೀಗ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವು. ಈ ನವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ-ಸಮತೆ-ಬಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ವ್ಯವಹಾರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತರುವವರು ಯಾರು? - ಭಾರತವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರು? ಏಕೆಂದರೆ ಅನೂಜಾನ ಕಾಲದಿಂದ ‘ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಜ್ಞಾನವು

ಇಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಣಿದೆ (Here is preserved the Knowledge that preserves the world).’ ಉಹಿಸಲೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮಹಣಗಳು ಪಡೆದ ಆತ್ಮಾನುಭವದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನಸ ಮತ್ತದರ ಶೀಲ ರೂಪಗೊಂಡಿತು. “ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನೋಭಾವ” ಎಂದದನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹೆ ಪರಚಕ್ರಗಳ – ಪರಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ದಾಳಿಗಳು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ನಡೆದರೂ ಭಾರತದ ‘ಆತ್ಮ’ ನಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಅದರ ‘ಹೃದಯ’ ಸುದೃಢ – ನಿರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ‘ಮಸ್ತಕ’ ಉನ್ನತ ತತ್ತ್ವಜೀಂತನ ಕ್ಷಮವಾಗಿದ್ದಿತು. ಹಕ್ಕೊಂಬತ್ತನೇಯ ಶತಮಾನದ ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಆತ್ಮಜಾಗೃತಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿರಕ್ಷರಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯಾನುಭವಗಳು, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಕಾರಣವಾದವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಆಜ್ಞ್ಯಯಕರವಾದರೂ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ನರೇಂದ್ರ (ಮುಂದಿನ ವಿವೇಕಾನಂದ) ಹಾಗೂ ಆತನ ಸಂಗಡಿಗ ಯುವಕರು ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ವಾಣಿಯಿಂದ ಮಂತ್ರಮುಗ್ರಾದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮುಂದಾಳಾದ ನರೇಂದ್ರ ಭಾರತದ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾಸ್ತಿಕವನ್ನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವಿಶ್ವಾಸದ ಭಾವವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದೃಢ ಗಾಥಾನುಭೂತಿಯ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶದ ಮುಂದೆ ಆ ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ಮಂಜು ಕರಗಿಹೋಯಿತು. ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಭರಿತಯಾದ ಭಾರತಮಾತೆ ಪರದಾಸ್ತಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಆತ್ಮಿಕ – ಭೌತಿಕ ದ್ರುಃಸ್ಥಿತಿಯ ಮದಲೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಯಳಾಗಿ, ಭೌತ ವಿಜ್ಞಾನದ ತೋರಿಕೆಯ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಗತಿಯ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ತಡವರಿಸುತ್ತ ಎಡವಿಬಿಜುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದ ಸಂಜೀವನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ದುರ್ದರ್ಶನೀಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಆತನಲ್ಲಿದಿಸಿತು. (ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸಾನ್ವಿದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ದಿವ್ಯಭೋಧದ ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡಿದ, ಸಮಾದಿ, ಸುಖವೆಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಂಡ ನರೇಂದ್ರನು ವಿವೇಕಾನಂದನಾಗಿ, ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರ ತಂಡ ಕಟ್ಟಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಸಂನ್ಯಾಸ ದೀಕ್ಷಾಬಧರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ತಾನು ಭಾರತದ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಮಾಚಲದಿಂದ ಕನ್ನಾಕುಮಾರಿಯವರೆಗೆ ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ದೇವಿಯ ಅರ್ಚನೆಮಾಡಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಜಿಗಿದು ಈಜಹೋಗಿ

ದೂರದ ಒಂದು ಕಿರು ನಡುಗಡ್ಡೆಯ ಶಿಲಾತಲದ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನಸ್ಥನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದ ಪರಮೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಮೇರಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಶ್ವದ್ವರ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತನ್ತ್ರ್ಯ ದ್ವರ್ಮದ ವಿಶಾಲತೆ-ಗಂಭೀರತೆ-ಉತ್ತಾಂಗತೆಗಳನ್ನು ಹೃದಯಿಂಗಮವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು. ಆಗಿನ ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಲೋಕನೇತಾರರೆಲ್ಲ ಭಾರತದ ಪಾವನ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕ, ಅನಿ ಬೆಜಂಟ್, (ಗುಪ್ತವಾಗಿ) ಭಗಿನೀ ನಿವೇದಿತಾ, (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು, ಬಿಪಿನ ಚಂದ್ರ ಪಾಲ, ದೇಶಬಂಧು ದಾಸ, ಲಾಲಾ ಲಜಪತರಾಯ, ಪಂಡಿತ ಮದನ ಮೋಹನ ಮಾಳವೀಯ, ಸುಭಾಸ ಚಂದ್ರ ಬೋಸ, ಗಾಂಧಿಜಿ, ವಿನೋಭಾಜಿ - ಎಲ್ಲರೂ ಶೈಷ್ವ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ; ಭಾರತೀಯ ಮೂಳೆಪರಂಪರೆಯ ಸಲಿಲದಲ್ಲಿ ಮಿಂದವರು; ಹಲವರು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದವರು; ಕೆಲವರಂತೂ ಶೈಷ್ವ ಧಾರ್ಮಿಕ-ಸ್ಯಾತಿಕ-ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತಕರು. ಅಂತೆಯೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಧುರೀಣರಾದ ಇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಜನಕೋಟಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತೇ ಬಂದಿತು. ಈಚೆಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ, ತತ್ತ್ವಾಪಿ ಅಮೇರಿಕ್‌ನ ರಾಷ್ಟ್ರಿಯನ್ (ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೋರುವ) ಪ್ರಭಾವಗಳು ಭಾರತೀಯ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ ಮಂಸುಗೊಳಿಸಿದೆ; ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಭೌತಿಕ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಳ್ಳಿ ತುಂಬ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವ ಮುಖಿಂಡರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರು. ರಾಜಕೀಯ-ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರ-ದುರಾಚಾರ-ಅರ್ಥಕಾರದಾಹ ಪ್ರೇರಿತ ಅನಾಚಾರಗಳು, ಯುವಕರ ಅವಧೇಯತೆ-ಸ್ವೀರತೆ-ಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಹಿರಿಯರ ನಿಷ್ಕಿಯತೆ-ಪ್ರವಾಹ ಪತಿತತೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ವಿಫ್ಫಾತಕ ಅಂಶಗಳಾಗಿ ಹೆಡೆಯಿತ್ತಿವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗಂಡಾಂತರಗಳಿದ್ದರೂ ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮೀ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುವಂತೆ ‘ಈ ಸ್ವಾತನ್ತ್ರ್ಯ ಮಾತೆ ಎದ್ದೇಳುವಳು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಜಾಗತಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸುವಳು’ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬಡೋದೆಯಲ್ಲಿಯ ದೊಡ್ಡ ಸರಕಾರಿ ನೌಕಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂಗಾಳಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚೆಳವಳಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕ್ಕೆಕೊಂಡರು. ‘ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯು ಅನ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಧರ್ಮವಾಗಿದ್ದರೆ, ಧರ್ಮವೇ

ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಾರಿ, ನಮ್ಮ ಉಜ್ಜ್ವಲ ಪರಂಪರೆಯ ಸೂತ್ರವಾಕ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದರು. “ಭಾರತದ ಭಾಗ್ಯಸೂರ್ಯ ಮೂಡುವನು, ಅಶಿಲ ಭಾರತವನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ತುಂಬುವನು, ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾಶವು ಭಾರತದ ಹೊರಗೆ ಏಶಿಯಾದ ತುಂಬ ಹಬ್ಬಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದು” ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದರು. ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆಂದೋಲನದ ಒಳಗುರಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ಉಚ್ಚವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತುಗಳೊಂದು ನಿದರ್ಶನೆ. ಅಂತಹೆ ವಿಶ್ವಕವಿ ರವೀಂದ್ರರು “ಭಾರತಾತ್ಮಕ ವಿಮುಕ್ತ ಮೂರ್ಚಿಪತ್ರ ವಾರೀ” ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದರು, ಲೋಕಮಾನ್ಯರ ರಾಜಕೀಯ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿ, ಬಂಗಾಳದ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಕಡೆಯ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರೀ ತೀವ್ರವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಲನವಲನೆಗಳ ತೆರೆಮರೆಯ ಸೂತ್ರಧಾರರಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶೀಕ್ಷಣ - ಸ್ವದೇಶಿ - ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಎಂಬ ಶ್ರಿಸೂತಿಯ ಪ್ರವಕ್ತಾರರಾಗಿ, ಹೊದಲು ‘ಯುಗಾಂತರ’ ಎಂಬ ಬಂಗಾಳ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ, ಅನಂತರ ‘ಬಂದೇ ಮಾತರಂ’ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ, ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ‘ಕರ್ಮಯೋಗಿನ್’ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ‘ರಾಷ್ಟ್ರದರ್ಮ’ ಕಲ್ಪನೆಯ ಭೌತಿಕ-ದೈವಿಕ-ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ವಿಶ್ವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಉದ್ದೇಶಕ ವಿಚಾರಶ್ರೀಯನ್ನು ನಾಡಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು, ನಾಡಿಗರ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಉದ್ದೀಪಿಸುವ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜಟಿವಟಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೇ ಅವರಲ್ಲಿಂದು ಯೋಗಿಕ ಮನೋಭಾವ ತಾನಾಗಿ ಅರಳುತ್ತಿತ್ತು. ನರ್ಮದಾ ತೀರದಲ್ಲಿಯ ಯೋಗಿಜನರ ಬೆಟ್ಟ, ಶ್ರೀ ಲೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಯೋಗಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ - ಇವೆಲ್ಲ ಅವರಲ್ಲಿಂದು ಆಂತರಂಗಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೇ ಜರುಗಿಸಿದವು. ಭಾರತದ ಮುಷಿ - ಮುನಿಗಳು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಯೋಗದರ್ಶನಗಳು ತೋರಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಗಾಢ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅನುಭಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುದ ಹೊರತು ಭಾರತದ ಅಂತರ್ಭಾರತ್ಯ ಸರ್ವಾಂಗೀನ ಪ್ರಗತಿ - ಉನ್ನತಿಯ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರುವುದು ತಮಗಾಗದು ಎಂಬ ನಿಣಾಯ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೇ ಅಚ್ಚೋತ್ತಿದಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಳುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಆಂತರಿಕವಾದ ದೃಢಾನುಭವವಾಗಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಮಹತ್ವದ ರಾಜಕೀಯ ಘಟನೆಯೊಂದು ನಡೆಯಿತು. ಅವರ ತಮ್ಮ ಬಾರೀಂದ್ರನ ನೇತ್ರೈಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯುವಕ

ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ನಡೆಯಿಸಿದ ರಹಸ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳರಸರು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ (ಅವರ ‘ಮೆದುಳು’ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೇಂದ್ರನೆ) ಸೇರೆಹಿಡಿದು (1908 ರ ಮೇ 2 ತಾರೀಖಿ ಮದ್ದರಾತ್ರಿ), ಅಲಿಮಾರ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ‘ರಾಜನ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ (waging war against the King)’ ಆರೋಪವನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದರು. 36 ಜನ ಆರೋಪಿಗಳು, 206 ಸಾಕ್ಷಿದಾರರು, 4,000 ದಸ್ತಾವೇಚಗಳು (documents), 5,000 ಮರಾವೆಯ ವಸ್ತುಗಳು (exhibits) ಎಂದರೆ ಬಾಂಬು, ರಿವಾಲ್ಟ್‌ರೂ, ಮದ್ದಗುಂಡು, ವಿಷಮಯ ಆಸಿದ್ದ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಈ ಚರಿತ್ರಾರ್ಥ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಮೂರ್ತಿ ಬಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ನಡೆಯಿತು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಭಗವಂತನಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟ ಆದೇಶ ಬಂದಿತು - “ನೀನು ಸುಮೃದ್ಧಿ. ನೀನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವೀ. ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ವಕಾಲತ್ತು ಹಿಡಿದವ ನಿನ್ನ ಕಾಲೋಡಕುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಲು ಸಹಾಯಕನಾಗುವನು. ನಾನು ಆತನಿಗೆ ಆವಶ್ಯಕ ಮಾಹಿತಿ ಮಾರ್ಪಣದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಪ್ರಯತ್ನದ ಗೋಜಿಗೇನೇ ಹೋಗಬೇಡ!” ದೇಶಬಂಧು ಚಿತ್ತರಂಜನ ದಾಸರೇ ಆ ಖ್ಯಾತಿಪೆತ್ತ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪಾಲಿಸ್‌ಮೆಂಟನಲ್ಲಿ ಎಡ್ಡಂಡ್ ಬಕ್ಸರು ಭಾರತದ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳು, ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾಸಿ ಪಡೆದ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಸಮರ್ಪನೆಗಳಂತೆಯೇ - ಇವುಗಳ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಈ ದೇಶಬಂಧು ಚಿತ್ತರಂಜನ ದಾಸ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪರವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ ವಾದಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಅಲಿಮಾರ ಕಾರಾಗೃಹ ವಾಸದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದರ್ಶನ-ಸ್ವರ್ವನಗಳ ಅನುಭವ ಬಂದಿತು. ಗೀತೆ ಹೇಳುವ ‘ವಾಸುದೇವಃ ಸರ್ವಂ’ ಎಂಬ ದಿವ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಸಂಸ್ವರ್ಶ ಅವರ ನಿತ್ಯ ಪ್ರತೀತಿಯಾಯಿತು. ಕೋಟಿನ ನಿಂಂಂತು ಕೊನೆಗೊಮೈ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು: ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಗಲ್ಲು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಕರಿನೀರು, ಕೆಲವರಿಗೆ ದೀರ್ಘ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ!

1909 ರ ಮೇ 5 ತಾರೀಖಿನಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಜೇಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದರು. ಉತ್ತರಪಾರಾ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ವಿರುದ್ಧಿಸಿದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸತ್ಯಾರ್ಥ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಾದ ಆಂತರಿಕ

ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಕಾರಾಗೃಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಂದ ಆದೇಶವೇನಿತ್ತು? ಎನ್ನುವದನ್ನು ಅವರೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ “ಈ ನಿನ್ನ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಏಕಾಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಕೆಲ ಸಂದೇಹಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ನಿತ್ಯಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಾನು ಜಗತ್ತಿನೆಡುರಿಗೆ ಉಧರಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಖುಷಿಗಳ-ಸಂತರ-ಅವಶಯಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಾನು ಚೆಳೆಸಿದ್ದೇನೆ, ಪರಿಮಳಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ; ಅದಿಗ ಜಗತ್ತಿನ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೇಸಗಲು ಹೊರಡುವುದಿದೆ. ನನ್ನ ಶಬ್ದದಿಂದ (ಧ್ವನಿಯಿಂದ) ಈ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎದ್ದೇಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.... ನೀನು ಹೊರಹೊರಟು ನಿನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ನನ್ನೀ ವಾಣಿಯನ್ನು ಹೇಳು, – ‘ಸನಾತನ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಎಚ್ಚತ್ತು ಎದ್ದೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಜಗತ್ತಿಗಾಗಿ, ನಿಮಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ನೀವು ಏಣುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಜಗತ್ತಿನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ’”

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಮತ್ತೆ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಜದರಿಹೋದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಕ್ತಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಣಿಸಲು ಹೇಣಿದರು. ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಭಾರತದ ಶ್ರೀಕಾಲಾಭಾಧಿತ ಮನೋಧರ್ಮವಾದ ‘ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ’ಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು, “ನಾವು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿರದೆ ಸ್ವೇತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರದ ಬಾಹ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಿಸುವದು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಬುದು, ಬರಿ ರಾಜಕೀಯ, ಬರಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಬರಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ-ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ-ಸಾಹಿತ್ಯ-ವಿಜ್ಞಾನ (science) ವಿಷಯಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ನಿರ್ವೇಶಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡ ‘ಧರ್ಮವನ್ನು, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಳ್ಳ ರಾಷ್ಟ್ರ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮನರುಧರಿಸಲು ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆವು. ಜೀವನದ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಧರ್ಮವಿದೆ, ಮಾನವೀಯ ಉತ್ತಾಂತಿಯ ಮಹಾನ್ ತತ್ವವೋಂದಿದೆ. ಭಾರತವೇ ಯಾವುದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ – ಅದರ ಜೀವಂತ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ – ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಬಲ್ಲದೋ ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನಾನುಭಾತಿಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾಂದಿದೆ. ಅದುವೇ ‘ಸನಾತನ ಧರ್ಮ’, ‘ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ಧರ್ಮ’. ‘ನಾವು ನಾವಾಗಬೇಕು’;

‘ಯುರೋಪ್’ ಆಗಬಾರದು, - ಇದು ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪ. ನಾವು ನಮ್ಮು ರಾಷ್ಟ್ರದ ‘ಸ್ವಧರ್ಮ’ವನ್ನು ತೊರೆದು ‘ಅನ್ಯಧರ್ಮ’ವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಜೀವನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಉಣಿಬಯಸುತ್ತಿರುವೆವು. ನಾವು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಜೀವನದ-ಶಕ್ತಿಯ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಮಹಡಿಕೆಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಭೂತಕಾಲದ ಘನತೆಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭವಿಷ್ಯತ್ವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ನಾವು ಮೊದಲು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಾರತದ ಸನಾತನ ಜೀವನದ ಹಾಗೂ ಸ್ವಧರ್ಮದ ಸತ್ಯ-ತತ್ವಗಳ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಮಾತನ್ನೂ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನೂ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ “ಮೊದಲು ಒಳಗಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಂತಹ ಸರ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮನಃ ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳಿ, ಹೊರಗಿನ ಸಾಮರ್ಜ್ಯವನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರಿ.” “ಯೋಗವನ್ನು ಮಾನವ ಜೀವಿತದ ಪರಮಾದಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಭಾರತ ಎದ್ದೇಳುತ್ತಿದೆ. ಯೋಗದಿಂದಲೇ ಭಾರತಾಂಬೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು-ಇಕ್ಕೆವನ್ನು-ಘನತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವಳು; ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಬಲವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸುವಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ; ಭೌತಿಕವು ಅದರ ನೇರಳು, ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಮಾತ್ರ - ಇದು ನಮಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದೆ.” “ಭಾರತದ ಕಾರ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯ, ದೇವರ ಕಾರ್ಯ.” “ಇದೋ! ಇದೋ! ಭಗವಂತನ ಆದೇಶ ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? - ಒಗ್ಗಾದಿರಿ, ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರಿ, ಒಂದಾಗಿರಿ, ಶೈಫ್ರಾಗಿರಿ!”.

ಈ ರೀತಿ ‘ಭಾರತ ಧರ್ಮ’ ನಿರೂಪಣ ಮಾಡುತ್ತ ಚದರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ದೇಶದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದ ಉದ್ದೇಶದ ಸುದ್ದಿ ಭಗಿನೀ ನಿವೇದಿತಾ ಅವರಿಂದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿತು. ಮುಂದೆ ಅವರ ಕಚೇರಿಯ ಕಾಗದ ಪತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸತ್ಯಾರದ ಗುಪ್ತ ಯೋಜನೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದು, ಚಂದ್ರನಗರಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ, 1910 ಏಪ್ರಿಲ್ 4 ರಂದು ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗೆ ಬಂದರು.

... ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ

**ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರೈಸ್ಟ್
ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಮಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿ**

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
1	ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ
2	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ದಿವ್ಯ ಜೀವನ
3	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಭಾರತೀಯ ಧರ್ಮ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದರ್ಶನ
4	ಶ್ರೀ ಮಾತಾರವಿಂದರ ಮಾರ್ಗಯೋಗ
5	ಪಾಥನಾ ಪದ್ಯಗಳು
6	ರವಿ ಬೆಳಗಿದ ಪಥ (ಶ್ರೀಮಾತೇಯವರ ವಚನವೇದ ಸಂಕಲನ)
7	ನವೆಂಬರ್ 24, 1926 ಅಧಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞಿಯ ಅವರೋಹಣ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೇಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿದಿನದ ಮಹತ್ವ
8	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
9	ಶ್ರೀಮಾತೆ (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
10	ಕೇಂಬ್ರಿಜ್‌ನ ಸುಗಂಧಿತ ಮಹ್ಮದ (ಮಾನವತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕೊಡುಗೆ)
11	ಅತಿಮಾನಸ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಜಗತ್ತೊಂದರ ಜನನ (ಶ್ರೀಮಾತೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ)
12	ಭಾರತ ಮತ್ತು ಭರತಮಾತೆಯ ದೃವನಿಯತಿ
13	ಆದರ್ಥ ಶಿಕ್ಷ
14	ಮಾರ್ಗಯೋಗ
15	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತ್ವ
16	ಶ್ರೀಮಾತೆಗೆ 72 (ಬಾಹತ್ತರ) ಕವನಗಳ ಅರ್ವಣ

ತ್ವರು ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
17	ಶ್ರೀಕಣ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ವಿಚಾರಧಾರೆ
18	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ದರ್ಶನ
19	ಶ್ರೀಮಾತೆ ಭಾರತಮಾತೆ
20	ದುರ್ಗಾ ಸ್ತೋತ್ರ
21	ಚಿಂತನಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತಗಳು
22	ಯೋಗ ಸಮನ್ವಯ
23	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದಾಶ್ರಮ
24	ಪ್ರಸೂತಿ ಮೊರ್ವದ ಶ್ರೀಕಣ ಶೋಭಾಯಮಾನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನೆಡೆಗೆ
25	ಮಗುವನ್ನು ಹೋಜಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?
26	ಸುಪ್ರಮಾನಸದ ಶ್ರೀಮಾತೆ
27	ಸಾವಿತ್ರಿ (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ)
28	ಮಾರ್ಣಾಯೋಗದ ಪಥದಲ್ಲಿ
29	ಬೆಳೆಕಿನ ಕಿರಣಗಳು
30	24 th November 1926 (Descent of Overmental Consciousness)
31	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಾವಿತ್ರಿ
32	ಮಾನುಷ ಚಕ್ಕ
33	ಚೈತ್ಯ ಮರುಷ

ವಾತಾವರಣೆ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ
ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 1ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2020 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.30 ರಿಂದ 6.30 ರವರೆಗೆ ಡಾ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ, ನಿವೃತ್ತ ಮನೋವ್ಯದರು, ನಿಮಾಯನ್ಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ “ಎಕ್ಕರ್ ಸೈಜ್‌ - ಮಿರಾಕಲ್ ಮೆಡಿಸನ್” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದಿನಾಂಕ 4ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2020 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.30 ರಿಂದ 6.30 ರವರೆಗೆ ಡಾ॥ ಪ್ರಕಾಶ್, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಲೈಫ್ ಸೆಲ್ಬ್ರೇಷನ್ಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ “ಕ್ರಿಟಿಕಲ್ ಡೆರ್ ಟೆಚ್ ನಾಟ್ ದಿ ಎಂಡ್ ಆಫ್ ಲೈಫ್” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದಿನಾಂಕ 15ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2020 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.30 ರಿಂದ 6.30 ರವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೈಲೇಶ್ಚಂದ್ರ ಗುಪ್ತ, ವೆಟರನ್ ಜನರಲ್ಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ “ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸೆನಾರಿಯೋ ಆಫ್ ದಿ ಕಂಟ್” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದಿನಾಂಕ 21ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2020 ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಾಸ್ಟ್‌ವರ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಜನ್ಮದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00 ರಿಂದ 10.20 ರವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.30 ರಿಂದ 12.00 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಜೀವ್ ಎಂ. ನಾಡಿಗ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ “ಮಂತ್ರಾಸ್, ಇನ್ ದಿ ಲೈಟ್ ಆಫ್ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ 21ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ 20ನೇ ಏಲ್ಲಿಲೋರವರೆಗೂ “The Mother’s Paintings” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದಿನಾಂಕ 29ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ 2020 ಶನಿವಾರದಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಾಸ್ಟ್‌ವರ್ತಿಯಿಂದ ಸುವರ್ಣ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ

7.00 ರಿಂದ 7.30 ರವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಂಜೀ 5.30 ರಿಂದ 6.30 ರವರೆಗೆ ಡಾ॥ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ರೀಸ್, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಕ ಧರ್ಮದಶಿಂ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಿಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ “ದಿ ಗೋಲ್ಡನ್ ಡೇ” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಶ್ರೀಮತಿ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ಸಕ್ಕೋಜಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸುಭಾಷ್ ಚಂದ್ರ ಜಿ. ಸಕ್ಕೋಜಿ ಇವರಿಂದ “ಭವಾನಿ ಭಾರತಿ” ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ತ್ವಂಬಂಧ 29ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ 20ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ರವರೆಗೂ “The Supramental Flowers” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು.

**STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS
ABOUT NEWSPAPER AKHIL BHARAT PATRIKA**

FORM IV

1. Place of Publication : Bangalore
2. Periodicity of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : Dr. Ajit Sabnis
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
4. Publisher's Name : Dr. Ajit Sabnis
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
5. Editor's Name : Sri Puttu Parashuram Kulkarni
Nationality : Indian
Address : No. 39 & 38 (P) 30th Main, 9th Cross,
Sri Aurobindo Marg, J P Nagar I Phase,
Bangalore - 560 078.
6. Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding More than one per cent of the total capital.
Name : Sri Aurobindo Society
Nationality :
Address : No. 11, Saint Martin Street,
Puducherry - 605 001.

I, Dr. Ajit Sabnis, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-

Date : 29-02-2020

Dr. Ajit Sabnis

ಅವಳಂಗಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪ-ರೂಪಗಳ ವಣಿನಾತೀತ ಸೃಷ್ಟಿ
 ಮೂರ್ಕಗೊಳ್ಳಲೆನೇ ಮೈದಾಳಿಕೊಂಡ ಅವಶಾರ ರೂಪ-ವೃಷಿ
 ಅನಂತಾನಂತ ತೋಷ-ಸರ್ವಸ್ವ ಸರ್ವಾಪ್ತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ
 ಈ ಅಂಥ-ಲೋಕ-ಶಕ್ತಿಗಳು ಅದನೆ ತಮಗಾಗಿ ಪಡೆಯ ಬಯಸಿ

 ಮುಂಚೊಣಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿದೋ ಸ್ಥಿತವು ಜನನ-ಸರಣಿಗಳಿಗಾಗಿ
 ಮತ್ತಿದೋ ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ದೃವವಾಗಿ
 ಅವಳ ಆ ಹಸ್ತಗಳು ಮಾತ್ರ ಶಕ್ತಿ, ಪರಿವರ್ತಗೊಳಿಸೆ ಸರ್ವ
 ಕಾಲನಾ ರಾಹು-ಸರ್ವಕಿರಿ ಭಿತ್ತಿ ರಿಕ್ತಗೊಳಿಸಲೆನೇ ಸರ್ವ

– ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕೋ
 (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ‘ಸಾವಿತ್ರಿ’; ದಳ 2 ರೇಣು 3 ಪುಟ 120)

RNI No. 22511/1971

No. of Pages **56 + 4 (Cov. Page)**

KAR Reg No.: RNP/KA/BGS/368/2018-2020

Kannada Monthly Magazine

Date of Publication on 7th of Every Month

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till: 31-12-2020

Licensed to Post at BG PSO, Mysore Road, Bengaluru - 560 026

ಅವಶಾರಗಳು ಸರ್ವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬದುಕ ಬದುಕಿದ್ದರೂನು ಸಹಿತ
ಲಯಗೊಂಡು ಮತ್ತೆ ನಿಷ್ಫಲದ ಘಲದ ಬರಿ ಶುಷ್ಕ ಬದುಕು ಸತತ,
ಡಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಖುಸಿಯ ಜೀಂತನವು, ಪ್ರವಾದಿಯೂ ಧ್ವನಿಯು ತಾನು
ನಿಷ್ಫಲದ ಮಧ್ಯೆ ಜಾಜ್ಯಲ್ಯಮಾನ ಆ ಉದ್ಧರಿಸಿದವು ಇನ್ನು

– ಮಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಮೀ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ‘ಸಾವಿತ್ರಿ’; ದಳ 10 ರೇಣು 2 ಹಂತ 609-10)

Ed. Sri Puttu Parashuram Kulkarni, Pub: Dr. Ajit Sabnis
Ptd. by M/s. Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,
on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, ‘Sri Aurobindo Marg’,
J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone: 080 - 22449882.